

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Quæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

[De Lege Interna]

Beati, Gabriele

Augustæ Vindelicorum, 1729

VD18 90108957

Index Rervm Notabilivm, Qvae In Primo Libro Tractantvr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39908

(2)

INDEX RERVM NOTABILIVM, QVAE IN PRIMO LIBRO TRACTANTVR.

Primus numerus, Paginam; Secundus,
Numerum indicat.

A

ABORTVS, de cuius anima-
tione dubitatur, sufficit ad in-
currendam irregularitatem.
pag. 91. num. 11.
Absoluens male ex ignorantia, committit
unum peccatum consummatum. p. 123.
n. 20.
Absoluens à casibus per Decretum Clem.
VIII. reservatis, incurrit excommuni-
cationem, à qua non potest absolui à
quocumque, vel Priuilegiato. p. 18.
num. 18.
Absoluere à reservatis per Decretum Clem.
VIII. Rome, & extra Italiam possunt
Priuilegiati. pag. 16. nu. 32. Ex er-
rore Absoluentes, vel non Priuilegiati,
nullib[us] incurruunt penas illius Decreti, ib[us]
nu. 31. & p. 17. n. 36.
Absolutus à Papalibus per Priuilegium
in mortis articulo, si postea conualescat,
non tenetur se presentare Pape. p. 17.
n. 35.
Absolutio à censuris, meru iniusto extorta,
est irrita. p. 246. n. 6.

Acceptio personarum, quoad beneficia, ma-
teria paruitatem admittit. p. 296. n. 29.
Actio non solum interna, sed etiam exter-
na, est mala, si sit contraria conscientia
erronee. p. 8. n. 27.
Actio aliqua, ratione metus, à peccato
excusatur. p. 232. n. 21.
Actio, quot modis esse possit occasio prexi-
ma peccandi. p. 298. n. 8.
Actiones, quānam excusentur à scandalo.
p. 366. n. 23.
Actiones incompossibilis cum auditione Sa-
cri, an omnes sint causa omissionis Sa-
cri. pag. 316. num. 4. Quānam sint
causa omissionis Sacri. p. 317. nu. 8.
Quot modis sint cum ipsa omissione com-
parabiles. n. 9. Non omnes sunt pec-
cata. num. 10.
Actiones cum Sacro incompossibilis, non
omnes sunt causa omissionis illius. p. 317.
n. 11. sed sola prima. p. 318. n. 12. ex
vi iustis solius ponitur omissionis. num. 14.
Actiones, post causam sufficientem omis-
sionis, electae, ipsius omissionis non sunt
causa. p. 318. n. 17.

I N D E X

- Actus externi, licet solum indirecte voliti, inducunt censuras, & obligationem restitutionis.* p. 269. num. 13.
- Actus interius, & externus non sunt duo peccata.* p. 121. n. 14.
- Actus obligatorius obligat ad minimum quod potest* p. 99. n. 10.
- Actus, qui est causa omissionis Sacri, non habet aliam malitiam, quam ipsius omissionis.* pag. 312. num. 18.
- Actus praecedentes, vel subsequentes actum principalem peccati, sunt vnum peccatum cum eo.* p. 333. n. 20. *Etiamsi, ex se, non sint indifferentes, sed mali.* n. 21.
- Actus efficax, in quo differat ab inefficaci.* p. 338. n. 14.
- Actus efficax, an longa tempore duraro possit.* p. 338. num. 15.
- Actus inefficaces, cur viri inter se non possint.* p. 338. n. 16.
- Actus inefficaces, multiplicantur per solam interruptionem.* pag. 339. num. 17.
- Actus efficaces multiplicantur, per solam retractionem.* pag. 339. num. 18.
- Actus efficax post retraktionem, est nouum peccatum.* p. 340. num. 20.
- Actus idem physicus continere potest plures malitias specie diuersas.* p. 341. n. 2.
- Actus externus aliquando est obiectum adequatum.* p. 342. num. 6.
- Actus externus, quando in eternum refundat malitiam distinctam,* p. 343. n. 8.
- Actus interni, qui externos non respiciunt, malitiam sumunt ex solo motiuo.* p. 342. num. 7.
- Actus idem, plures malitias numero distinctas continere potest.* p. 343. num. 10.
- Actus idem bonus, plures bonitates continere potest.* p. 348. n. 17.
- Actus charitatis cur unicam bonitatem contineat.* p. 345. n. 18.
- ad Actus valorem, quantum voluntas, & libertas requiratur.* p. 131. num. 2.
- Actus plures physici unam numero malitiam continere possunt.* p. 146. num. 23.
- de Actus cuiuscumque essentia sunt materia, & causa finalis.* p. 146. num. 6.
- Aduerentia semiplena, in quo consistat.* p. 275. num. 7. & pag. 277. num. 18. *Excusat a mortali.* p. 277. num. 17.
- Aduerentia semiplena indicia.* pag. 278. num. 21.
- Adultera, an a Marito cogi possit, ad professionem emitendam.* p. 238. n. 2.
- Adulterinus filius natus in domo mariti, presumitur legitimus, donec probetur contrarium.* p. 81. n. 6.
- Adulterus, ex metu mortis, baptismum omittere potest.* pag. 226. num. 16.
- Actas ad Ordines, Matrimonium, ac professionem requisita, materie paruitatem non admittit.* pag. 295. num. 25.
- Actas dubia Filij, non reddit dubiam potestatem irrituum Patris.* pag. 110. n. 17.
- Actas legitima ad Ordinem Presbyteratus, est annus vigesimus quartus completus.* p. 87. n. 17. *in dubio an sit completus, non licet eum Ordinem suscipere, ibid.*
- Actas dubia invalidat professionem.* p. 88. n. 21.
- Aliciatio, de cuius valore dubitatur, est validia.* p. 92. n. 15.
- Amicitia sola non est ratio sufficiens dependendi practice, dubium.* p. 59. num. 13.
- An ex duabus malis, semper sit eligendum minus.* p. 78. n. 22.
- Animus matrimonium extorquendi, si non manifestetur, non uocet.* p. 237. n. 14.
- Applic-*

R E R V M.

- Applicatio ignis ad domum comburendam, an unquam liceat p. 233. num. 25.
 Applicatio hodierna Sacrificij die crastina offerendi, sufficit p. 142. num. 12.
 Aquam, in calice, vino non miscere, est mortale. p. 227. num. 20.
 Arma Turcis suppeditare, non est intrinsecè malum. p. 230. num. 12. Est cooperatio solum materialis. p. 232. num. 26.
 Articulorum Fidei, ac preceptorum Decalogi ignorantia, in quo differant. pag. 128. n. 13.
 Articulum aliquem ex ignorantia vincibili negans, peccat solum contra Fidem p. 127 n. 11. Contrabandem etiam peccat, qui eadem ignorantia exponit se periculo negligandi. ibid. n. 12.
 Assensus Fidei quam requirat auctoritatem. p. 49. num. 74. & deinceps.
 Assensus opinatius est voluntarius. p. 30. num. 16. Est regula operandi solum radicalis. p. 39. n. 47.
 Auctoritas requisita ad assensum Fidei, quoniam sit. p. 30. n. 74.

B.

- B**aptismus, ex metu mortis omitti potest p. 226. n. 16.
 Baptizans, vel tenens in baptismo Filium communem ex conscientia erronea, non priuatur iurs petendi debitum. pag. 15. num. 26.
 ad Baptizandum non sufficit intentio prævita. p. 145. n. 23.
 ad Baptismum recipiendum sufficit intentio præterita. p. 145. n. 24.
 Beneficia plura retinens cum opinione probabili, non peccat. pag. 33. num. 23.
 Beneficij pronostico, ad quem in dubio pertinaz p. 81. num. 7.
- Beneficij tenuitas, in dubio non excusat & recitatione Officij. pag. 82. num. 15.
 Beneficiarins Sacerdos, Officium omittens, quod peccata committat. p. 326. num. 16.
 Beneficij Parochialis collatio ex errore circa mores, & doctrinam, est inutilis p. 163 n. 9. Mores, & doctrina concurrunt ad constitutendum dignorem. ibi num. 10. Ideoque sunt simul causa impulsua, ac finalis. ibi n. 11. Sicut infirmitas constituit pauperem magis indigentem. ibi n. 12. & sicut in matrimonio, qualitas pertinet ad personam. p. 164. n. 12.
 in Beneficij simplicis collatione, mores, & doctrina sunt causa solum impulsua. p. 164. n. 14. in collatione verâ beneficij Parochialis, sunt etiam causa finalis. ibi n. 15.
 Beneficij resignatio metu extorta, an sit validâ iure positiva p. 246. n. 3. Est rescindenda p. 247. n. 8. & num. 10. Si addatur incarcratio, est nulla. n. 11.
 Blanditijs acquisita, restitutioni obnoxia non sunt. p. 257. n. 19.
 Blasphemia in loco Sacro quotupliciter sit peccatum. p. 327. n. 19.
 Blasphemia, materie leuitatem non admittit p. 294. n. 20.
 Bona intentio, aliquam malitiae ignorantiam inducit. p. 272. num. 11. Et minuit rationem voluntarij, n. 12. per accidens. p. 273. n. 23.
 Bona intentio tendit in furtum solum tanquam in medium. p. 273. num. 15.
 Bonitas intentionis, an minuat malitiam furei. pag. 271. num. 3. Non minuit scius calor minuit, in aquâ frigus. n. 5. & 6.
 Bonitas operis, non minuit malitiam fuis. p. 271. n. 7.

Xx 3 Brevis-

INDEX

Breviarij projectio, est causa omissionis Officij.

p. 318. n. 16.

Breviarij projectio, est virtualis omissionis Officij. p. 269. n. 12.

C.

Casibus reservatis in Decreto Clem. VIII. Absoluentes Roma, vel extra Italianam, non incurvant penas, & censuras in eo Decreto contentas. pag. 16. n. 32. Imo neque in Italia, si faciant ex errore. ibi num. 31. vel sint Sacerdotes non priuilegiati. pag. 17. num. 36.

A Casibus Episcopo reservatis à iure, & à Papalibus occultis absoluere possunt, qui habent priuilegium absolvendi ab omnibus casibus, & censuris etiam Pontifici reservatis. pag. 16. num. 32.

A Casibus, quos Episcopi ipsisbi reservant, non possunt absoluere Regulares, etiam extra Italianam. p. 17. n. 33.

Casus reservati nomine veniunt etiam censurae p. 17. n. 37.

Casus reservati à Clem. VIII. quinam sint, & ubi reseruentur. p. 16. num. 31. & deinceps. Ab ijs absolutus in mortis articulo ab aliquo Priuilegiato, non tenetur postea, si conualuerit, presentare se Pontifici. p. 17. n. 35.

Caupones, que prestare possint sine scandalo. p. 306. n. 22.

Catholicus, an ducere possit Hæreticam. p. 301. n. 23.

Causa finalis intrinseca, quid sit: & quid ex trinseca p. 156. n. 7.

Causa finalis emptionis, quando nam coinci-

dat cum eiusdem causa materiali. p. 190. n. 12.

Causa finali cessante, cessat lex. pag. 167. num. 10.

Causa, que respectu Votis simplicis, est finalis, respectu solemnis est impulsua. p. 167. num. 11.

Causa finalis, & materia sunt de essentia cuiuscumque actus. p. 146. num. 6.

Causa materialis, & finalis emptionis, quam sit. p. 147. n. 7.

Causa materialis, & finalis donationis quam sit. p. 147. n. 8.

Causa finalis quid sit, quid impulsua. p. 157. n. 9. Regula ad eas distinguendas. p. 159. num. 18.

Causa finalis, que p. 160 n. 19.

Causa quelibet est finalis respectu voluntatis conditionata. pag. 160 num. 20.

Causa impulsua, est aliquando circumstantia cause finalis. p. 162. num. 7. Hoc contingit, cum causa finalis est terminus comparativus. p. 163. num. 8. In quibus casibus error circa causam impulsuanam viet actum. p. 164. num. 17.

Causa in dubio Voti, presumitur impulsua, & cur? p. 168. num. 14. Error circa unam causam, non tollit valorem Voti, si alia subsistat. ibi. num. 15.

Causa inducitur non viciat contractum onerosum. p. 149. num. 20. Aliquando nec etiam gratuitos. ibi. num. 21.

Causa impulsua, vide, Error circa causam impulsuanam.

Causa iusta reddit omnino tutam partem certiorum minus tutam. p. 86. n. 12.

Causa moralis, que sit p. 316. n. 5. non requiritur, ut ab ea sola sit effectus, ibi. n. 6.

Causa

R E R V M.

- Causa motiu*a* Vot*i*, satis est, si subsistat tempore executionis pag. 172. num. 6. Sicut in Voto facto ad Filij sanitatem obtinendam. ibi n. 7. Etiam in Dispensatione satis est, ut causa subsistat tempore concessionis. ibi n. 8.
- Caus*a* motiu*a* Vot*i* existere potest tempore executionis, licet non existat tempore emissionis Vot*i*. p. 172. n. 10. Error circa causam pro tempore executionis, reddit Votum inualidum. p. 173. n. 11. Per caus*a* cessationem Votum non extinguitur, sed suspenditur. ibi num. 12.
- Causa motiu*a* in contractibus onerosis non pertinet ad eorum substantiam. p. 177. num. 16.
- Censura, de cuius valore, ac circumstantijs dubitatur, ligat. pag. 90. num. 10.
- Censura dubia non ligat. pag. 87. num. 18.
- Circumstantia inaduentiae, cur in Confessione explicanda non sit. p. 265. n. 18.
- Circumstantia iuri*s* humani, quando in Confessione non est explicanda. p. 222. n. 16.
- Circumstantia fact*i*, in dubio semper presumitur p. 90. n. 5. quin factum tunc possidet. ibi n. 6.
- Circumstantia defectus in neutro foro presumuntur. p. 90. num. 8.
- Circumstantia alicuius ignorantia mera, non impedit valorem actus. p. 133. num. 13.
- Circumstantia ignorantia, quando impedit valorem actus. p. 134. num. 14.
- Circumstantia alicuius error concomitans, non impedit valorem actus. p. 138. n. 27. Idem dic de Ignorantia affectata. ibi n. 28.
- Circumstantie particulares, sunt sepe causa sufficiens deponendi dubium. p. 60. n. 16.
- Circumstantia, quae respectu unius actus sunt accidentales, respectu alterius sunt substantiales. p. 165. num. 18.
- Circumstantiis mutatis, an promissio obliget. p. 169. n. 3.
- Clericus, cum opinione probabili plura retinens beneficia non peccat. p. 33. n. 23.
- Coactio quae est ab intrinseco, libertatem non tollit. p. 236. n. 12.
- Coactio, an reddat irritum matrimonium. p. 248. n. 2.
- Coactio, formaliter iusta, matrimonium irritat. p. 251. n. 7. ad illud irritandum, sufficit coactio iniusta materialiter. n. 9. Vnde ortatur eunc nullitas matrimonij. pag. 252. num. 14.
- Coactio, ut matrimonium non irritet, debet esse materialiter, & formaliter iusta. p. 252. n. 15.
- Communicatio cum Excommunicato, licet ex metu, non excusat a culpa. p. 219. n. 5.
- Concubina, an Domini domum deserere tenetur. p. 301. n. 22.
- Concurrentibus ad beneficium duobus, quorum excessus in dignitate sit dubius, potest Episcopus virum libet preferre. p. 59 n. 14.
- Concurrentibus duabus possessionibus praelet antiquior p. 108. n. 13.
- Conditio participat rationem cause motiu*a*. p. 166. num. 2. Videtur participare rationem cause impulsu*a*. p. ibi. n. 3.
- Conditionata voluntas, in quo differat ab absoluta. p. 165. n. 5.

Con-

I N D E X

- Conditio est similis causa finali.* p. 167. n. 6.
Conditio in ebrietate posita, non reddit invalidam promissionem ante ebrietatem factam. p. 143. n. 15.
Conditionata promissionis obligatio incipit, quando ponitur conditio. p. 144. n. 19.
Conditionata promissio in quo aliquatō consistat. p. 144. n. 20. *Quid requiratur, ut obliget,* ibi n. 21.
Conditio in Voto simplici est causa finalis. p. 168. n. 12.
Conditio possidentis in dubio quare melior. p. 69. n. 12.
Conditio possidentis melior est in quacumque materia. p. 75. n. 10.
Confessarius, leviter obligare non potest in materia graui. pag. 282. num. 22.
Confessionis sigillum, materiae paruitatem non admittit. pag. 194 num. 22.
Confessiones nihil habent, in quo vñiri inter se possint. p. 331. *Non ordinantur ad aliud,* ibi num. 14.
In Confirmatione tenens communem Filium ex conscientia erronea, non privatur iure petendi debitum. p. 15. n. 26.
Conjugatis peccandi periculum permititur p. 300. num. 13.
Coniux cognoscens consanguineam coniugis, vel baptizans, aut tenens in Baptismo, vel Confirmatione Filium communem, propter conscientiam erroneam non priuat iure petendi debitum. p. 15. num. 26.
Conscientia in foro interno est legitimus Iudex inter voluntatem, ac legem. p. 74. n. 9.
Conscientia obligat non virtute propria, sed virtute praecepti, quod representat. p. 23. n. 6.
Conscientia erronea, Pralati precepto preferenda est, & cur. p. 23. n. 7. 8. & 9. *Obligat nomine Dei.* ibi n. 10. *Quid requirat ad hoc, ut plus obliget quam Pralati precep-*
ptum p. 24. n. 12. & 13. *etiam quando est vincibilis, strictius obligat, quam Pralati praeceptum ibi n. 14.* *Quando vero vincibilis est, tunc Pralati praeceptum obligat non solum ad obedendum, sed etiam ad talem conscientiam deponendam.* ibi n. 15.
Conscientia quid sit. p. 27. n. 2.
Conscientia probabilis quid sit, p. 27. n. 3. & deinceps
Conscientia dubia nomine quid intelligatur. p. 51. n. 2. & deinceps.
Conscientia dubia, non est propriè conscientia p. 55. n. 12.
Conscientia obiectiū dubia, in quo differat à dubia formaliter. p. 55. n. 21.
Conscientia speculatiū dubia, vel est circa sus, vel circa factum. pag. 57. num. 2.
Conscientiam dubiam deponere licet ex solo titulo legitime possessionis. p. 68. n. 11.
Conscientia debet nota esse obligatio ad hoc, ut liget. p. 76. num. 13.
Conscientia erronea cur excusat à culpa. p. 6. n. 15.
Conscientia erronea nunquam est Divina legi contraria p. 8. n. 23. *Conscientia erronea dictans dilectionem Dei esse peccatum repugnat.* p. 8. n. 26.
Conscientia erronea obligat solum per modum applicationis. pag. 9. num. 28. *Et quantum creditur esse praeceptum Dei.* ibi. n. 29. *Debet esse actu, dum operamur.* ibi n. 31. *Vt possit deponi, requiritur aliquaratio ibi n. 30.* *Dum dictat duas rationes oppositas, non potest peccari.* ibi n. 32. *Eft testis, Iudex, & regula.* p. 10. n. 33.
Conscientia erronea, alia vincibilis, alia invincibilis, & utraque quid sit, p. 11. n. 6. *Iuxta conscientiam erroneam vincibilem operari, est peccatum, & cur* p. 12. num. 8. 9. & 10.

Con-

R E R V M.

- Conscientia erronea est culpabilis, non quatenus representat bonum, sed quatenus posita suspicione de lege obligat ad inquidendum.* p. 13. n. 13. *Peccans ex conscientia erronea non semper incurrit penas legis,* ibi n. 15. & 16. *Tam iuxta quam contra conscientiam erroneam agendo, peccari potest.* p. 14. num. 23.
- Conscientia erronea culpabilis in quo differat ab inculpabili.* p. 14. n. 24. *An grauius peccetur agendo contra, an vero iuxta conscientiam vincibilem.* ibi n. 25.
- Conscientia erronea refundit in actum honestatem, vel malitiam illius generis, quod representat.* pag. 19. num. 5. *Cum Conscientia erronea, quod aliquid sit peccatum in genere, operans, peccat mortaliter* p. 19. n. 6. & deinceps. *Putans aliquid esse peccatum in genere, peccat contra praeceptum generale dictans, bonum esse sequendum.* p. 20. n. 12. *Putans aliquid esse virtuosum facit actum illius virtutis, quam putat.* ibi n. 13. *Si tamen error sit vincibilis, opus non est bonum, sed malum.* p. 21. num. 14.
- Conscientia erronea vis ad obligandum, examinatur* p. 2. n. 2. &c.
- Conscientia quid, & quotuplex.* pag. 4. num. 10.
- Conscientia cur sit proxima regula operandi.* p. 5. n. 12.
- Conscientia quanam habeat vim praecepti, & quanam Consilij* p. 6. num. 14.
- Conscientia munus, quid sit.* p. 261. num. 2.
- Consecrare non licet in fermentato, ad viaticum infirmo ministrandum.* p. 217. n. 22.
- Consensus directus, & indirectus, quid sit.* p. 276. n. 9.
- Consensus imperfectus reputatur communiter solu[n]t venialis.* pag. 277. num. 14.
- Consilij revocatio in foro externo non praesumitur sufficiens, quando factum est secundum.* pag. 95. num. 15. *Efficacia sequi solet consilium.* ibi n. 16.
- Consiliarius rationabiliter obligatur ad damnam.* p. 96. n. 19.
- Consilij efficacia rationabiliter praesumitur.* p. 96. n. 21.
- Consilij revocatio non semper est sufficiens.* p. 96. n. 22.
- Consilium ad faciendum homicidium quot modis dari possit.* pag. 94. num. 8.
- Consilio revocato, Consulens aliquando ad nihil tenetur.* p. 94. n. 9. *Possessio tunc stat pro revocatione,* ibi, n. 10. *In foro externo consilium censetur sufficienter revocatum.* ibi n. 11.
- Consulens aliquando etiam revocato consilio tenetur ad damna.* p. 94. n. 12. *Possessio tunc stat pro efficacia consilij* p. 95. n. 13.
- Consuetudo peccandi includit contemptum.* p. 308. n. 4.
- Consulens dubitans, se suo consilio fuisse causam mortis, tenetur addamna.* p. 95. n. 14.
- Contra idem praeceptum plura numero peccata committi possunt.* p. 129. n. 19.
- Contractus a dormiente factus per Procuratorem, est validus.* p. 143. n. 14.
- Contractus, a detruso in carcerem celebratus est validus.* pag. 237. n. 16.
- Contractus, per iniuriam celebratus iure naturae est irritus.* pag. 242. n. 3.
- Contractus, metu iniusto celebratus dominium transfert.* p. 244. n. 17. *Est etiam iurepositio validus.* num. 18. *Est tamen rescindendus,* num. 19.
- Contractus, ut obligent, debent a iure positivo, approbari.* p. 255. num. 10.
- Contractus gratuitus, & onerosi differentia.* p. 177. n. 18. *Alia differentia.* p. 178. pro contractibus gratuitis, & onerosis. ibi n. 20.

Y y

Cogn-

INDEX

- Contractus non semper vitiatur ob errorem circa qualitatem materiae.* p. 184. n. 2.
- Contractus onerosi, & gratuiti in quo differant.* p. 149. n. 19.
- Contractus onerosus non vitiatur ex errore circa causam inducituam.* p. 149. n. 20. Aliquando nec gratuitus. ibi n. 21.
- Contractus onerosi habent motuum distinctum à motu Operantis; secus gratuiti.* p. 151. n. 7. In gratuitis, idem semper est motuum operis, & Operantis. ibi n. 8. Ideo error circa motuum operandi hoc semper irritat. ibi n. 9. motuum operandi in his est causa finalis intrinseca operationibus. pag. 152. n. 10.
- In Contractibus lucrativis idem est finis operis, & Operantis.* pag. 154. num. 22.
- Contractus in dubio minoritatis, non vide-*
tur irritabilis à Patre. p. 107. num. 5.
- Contractus rescissio, est favor statis.* p. 107. n. 6. Idem dic de Voti irritatione ibid.
- In dubio minoritatis, utrumque fieri posse à Patre.* p. 108. n. 9. In tali dubio, possidet in Patre potestas irritandi, & re-scindendi. ibi n. 10.
- in ordine ad contractus, quam potestatem habeat Res publica* pag. 205. n. 4. De facto, aliquos contractus iure naturae irritos conualitat. 206. n. 5. Ius civile quandonam det actionem ad contractum re-scindendum. p. ibi n. 7. Et quando concedat actionem redhibitoriam. ibi n. 8.
- Contractus validare, vide Res publica.*
- Contractus ex errore concomitante qui non sit circa materiam adäquatam, non vitiatur.* pag. 211. num. 12.
- Contractus bona fidei, & stricti iuris quid.* p. 196. n. 9. Quomodo inter se differant.
- ibid. 10. *Alij contractus, iure ciuili, irriti,* pag. 197. n. 13. *Iura contractum irritant in odium deceptoris.* 198. n. 14. Non obstat lex, si dolo. ibi n. 15. Argumentum ab-equiparatis quando valeat. ibi n. 16. *Qui-nam dolus contractum irritet.* ibi n. 27. *Deceptor, per contractum dolosum acqui-sita tenetur restituere.* p. 199. n. 19.
- Contractus bona fidei per legem, & eleganter &c. irritatur, non autem stricti iuris.* p. 199. n. 20. *Non semper omnes contra-ctus dolo irritantur.* ibi n. 23.
- Contractus an irritetur ex errore profecto ex dolo Tertij* p. 201. n. 3. *Non irritatur.* ibi n. 5.
- Contractus imperfecti, & perfecti, quid?* p. 201. n. 7.
- Contrahens, quot modis errare possit circa causam inducituam* p. 201. num. 8.
- Contumelia, materia leuitatem admittit.* pag. 292. num. 12.
- Coope-ari Christianorum neci, an unquam liceat.* p. 228. n. 4. videtur intrinsece ma-lum. ibi.
- Cooperari malo proximi quot modis quis pos-*
fit. p. 230. n. 10.
- Cooperatio ex metu, non est voluntaria.* p. 231. n. 13.
- Cooperatio materialis, non est intrinsecè ma-*
la, sicut est formalis. p. 232. n. 17.
- Cooperatio formalis opponitur præcepto ne-*
gatino. p. 232. n. 19.
- Cooperari peccato alterius, est-peccatum* scandalii. p. 302. n. 4.
- Cooperari directè peccato proximi, quid fit.* p. 303. n. 6. quid cooperari indirectè. n. 7.
- Quae obligatio non cooperandi.* n. 8.
- Copula Coniugati, cum Coniugata, est duplex adulterium.* pag. 389. num. 11.
- Copulam habens cum Consanguine à sue Con-*
jugis

R E R V M.

iugis ex conscientia erronea, non privatur iure petendi debitum. p. 26. n. 26.
Cur aliquid moraliter certum, appelletur aliquando dubium. p. 77. num. 19.
D.
Debitire remissio, facta ex desperatione illud recuperandi, non tenet. p. 257. n. 18.
Debitorum solutio, animæ defuncti non proficit. p. 153. n. 15 & deinceps. Prodest autem cum rationem habet elemosynæ. pag. 154. num. 21.
Debisum dubium ad nibil obligat. p. 87. n. 19.
Deceptor per contractum dolosum acquisita tenetur restituere. p. 199. num. 19.
Decretum Clementis VIII, circa casus reservatos quos, & ad quid obligat. pag. 16. num. 31. Comprehendit etiam insulas Italiae adiacentes. ibi n. 33. Non obligat extra Italiam, & Roma ibi n. 32.
Deliberatio plena ad peccatum mortale requiritur. p. 276. n. 8. 1.
Depositarius, ad quid in dubio teneatur. p. 71. n. 25.
Desiderium famine in communi, est peccatum speciale. p. 320. n. 6.
Detralliones leues de pluribus, sunt solum veniale. p. 314. n. 10.
Deus quot modis considerari possit. p. 262. num. 8.
Dei offensa, est actio contra Dei legem, vel formaliter, vel consequenter. p. 264. n. 15.
Dictamen prudentia, quo syllogismo concludatur. p. 49. n. 77.
Dictamen quod est regula immediata operationem non præcipit, sed permittit. p. 32. n. 20.
Diebus festis, labor duarum horarum, videatur esse materia leuis. p. 288. n. 23.
Differentia individualis peccati non est necessario confitenda. pag. 314. num. 15.

Difficultates notabiles in Voto ignorante, videntur illud reddere nullum. p. 191. n. 3.
Aliud est difficultates ignorare; aliud circa illas errare. ibi. n. 6.
Dirimentis impedimenti dubius, post debitam diligentiam non indiger Episcopi dispensatione. p. 79. n. 27.
Dispensatio ut valeat, satis est, si causa subsistat tempore concessionis. p. 172. n. 8.
Diversitas numerica peccatorum, sumitur ex diversitate obiectorum & actionum exteriorum. p. 331. num. 12.
Diversitas peccatorum internorum voluntatis, que. p. 335. n. 6.
Diversitas inter actus efficaces, & inefficaces. p. 338. n. 4.
Doctrina de opinione probabilitate communis. p. 44. n. 61. *Eius electio est licita in quacumque materia.* p. 45. n. 63. *Etiam si rationum oppositarum ignoretur solutio,* ibi n. 64.
Dolus dans causam contractus illum non irritat. p. 243. n. 11.
Dolus, Error, & Ignorantia per quid differant inter se. p. 133. n. 12.
Dolus matrimonium non irritat. p. 199. n. 21.
Neque Professionem Religiosam. ibi n. 12.
Nec semper reliquos contractus. ibi n. 23.
Dolus circa causam inducitiam, quando trahit errorem circa substantialia, contractus est nullus. p. 203. n. 13. *Si tamen addatur protestatio, est validus, & quomodo.* ibi n. 14. *Dolo è inducens tenetur ad damnam,* ibi n. 15. *Si alius contrahens sit doli conscientius, contractus est nullus;* ibi num. 16. *Imo etiam si illum ignorat ignorantia moraliter vincibilis,* pag. 204. n. 17.
Dolus Venditoris, emptionis valoris non videtur obstatre. p. 195. n. 3. *Dolus Venditoris, emptionem iure civili irritat.* p. 197. n. 11.
Quenam iura hoc decernant. ibi. n. 12.

T y z quinam

I N D E X

- quinam Dolus contractum irriret. p. 198. n. 17
 Dolus velatus, non irritat contractum. p. 198
 n. 18.
Donatio Latroni, ex metu facta, cur sit re-
 scindenda. p. 240. n. 16.
Donationis, quanam sit causa materialis, &
 finalis. p. 147. n. 8.
Donatio ex errore circa personam Donatarij
 est inualida. pag. 148. num. 15. Persona
 Donatarij pertinet ad causam finalem
 donationis pag. 149. n. 16.
in Donatione, voluntas semper est virtua-
 liter conditionata. pag. 149. num. 17.
Donatio, personam essentialiter respicit.
 p. 149. n. 18.
ad Dubia non se extendit potestas Superio-
 ris. p. 101. num. 18.
Dubia conscientia, non est propriè con-
 scientia. p. 55. n. 18. Cum dubio operans com-
 mittit peccatum eius speciei, de quæ dubi-
 tat. ibi n. 19.
In dubio prædicto pars tutior necessariò est eli-
 genda. p. 55. n. 20.
Dubia materia an eximat ab obligatione
 præcepti. p. 98. n. 2.
Dubia obligatio non ligat in foro externo.
 p. 77. n. 17.
ad Dubium deponendum, præter possessionem,
 dantur etiam alij tituli. p. 79. n. 29.
ad Dubium deponendum, an sufficiat titulus
 possessionis. pag. 66. n. 2. & deinceps. Ti-
 tius sericis pannis utendo cum dubio, non
 peccauit. p. 68. n. 10. Dubiam conser-
 viam deponere licet ex solo titulo legiti-
 ma possessionis. ibi n. 11.
Dubitans, an expleuerit annum 21. non te-
 netur iejunare. p. 76. n. 14.
Dubitans, an media nox sit elapsa, non dubitat
 an sit iejunus. p. 63. n. 18. Sed hoc rationa-
 biliter præsumit. 64. n. 19. Cum dubio me-
 diæ noctis haberi potest certitudo iejunij,
 ibi n. 22.
Dubitans de beneficij tenuitate, tenetur Of-
 ficium recitare. pag. 82. num. 15.
Dubitans, an ex animo Votum emiserit, obli-
 gatur. p. 90. n. 7.
Dubitans, an Lex sit abrogata, tenetur illam
 seruare. p. 91. n. 12.
Dubitans, an homicidium sit secutum ex suo
 consilio, censetur irregularis. p. 91. n. 11.
Dubitans, an materia, quam voulit, sit indiffe-
 rens, obligatur. pag. 91. num. 13.
Dubitans, se, suo consilio, fuisse causam mor-
 tis, tenetur ad damna. p. 95. n. 14.
Dubitans an sui Prælati potestas legitima
 sit, tenetur obedire. p. 97. num. 24.
**Dubitans de impedimento matrimonij di-
 pensationem** petere non tenetur. p. 83. n. 9.
Dubitans de matrimonij valore, an possit pe-
 tere debitum. p. 79. n. 28.
Dubitans de materia honestate non tenetur
 obedire. p. 100. n. 12. Quomodo cumque
 dubit. ibi n. 13.
Dubitans de præcepto, post debitam diligen-
 tiam non obligatur. p. 78. n. 24. Similiter nec
 dubitans de Voto, aut iuramento. p. 79. n. 25.
Dubitans de impedimento dirimenti post
 debitam diligentiam non indiget Episcopi
 dispensatione. pag. 79. num. 27.
Dubitans de sufficientia sua scientia ad audi-
 endas confessiones, non tenetur obedire su-
 periori precipienti, ut audiat. p. 100. n. 11.
Dubitans de vtragi, parte, vel minus malam,
 vel vtramlibet eligere potest. p. 54. n. 16.
Dubitans de valore matrimonij, an possit pe-
 tere debitum. p. 70. n. 20.
Dubitans miles de sui Principis iustitia inbel-
 lo, quomodo possit illum licite sequi. p. 57. n. 3.
Dubitans Episcopus vter ex concurrentibus
 ad beneficium sit dignior, quomodo possit
 vtrilibet conferre. p. 57. n. 4.
Dubium quid, & quotuplex sit. p. 52. num. 7.
Dubium speculacionum quid sit. p. 52. num. 8.
 Du-

R E R V M.

Dubium practicum, quid sit. pag. 52. n. 8.

Vxor cum dubio pratico debitum reddens, peccat mortaliter. p. 53. n. 9. Cum dubio pratico operari, est intrinsecè malum. ibi n. 10. Est contra præceptum, quod prohibet operationem. ibi num. 11. Qui cum dubio pratico operatur, saltem indeterminatè vult malum. ibi n. 12. Necessario male operatur. p. 54. n. 13. Cum dubio speculatio operari, potest non esse malum, ibi n. 14. Quando non est malum. ibi. n. 15.

Dubium, cum post debitam diligentiam vincere non potest, aquiualeat ignorantiae invincibili. p. 62. n. 9. Cum dubio media noctis Titius accedens ad Eucharistiam non peccauit. ibi n. 10.

Dubium de filii ætate, non trahit dubium de Patris potestate. pag. 110. num. 17.

Dubium de honestate materie Voto, trahit dubium de ipso Voto. p. 105. num. 9.

Dubium facti quandonam trahat dubium iuris. p. 78. n. 23.

Dubium facti trahit secum dubium iuris. p. 62. nu. 12. In dubio facti præceptum non est in possessione obligandi. p. 63. n. 13.

Dubium nunquam potest esse regula operandi. p. 59. n. 15. Circumstantiae particulares, sunt sepe ratio sufficiens deponendi dubium. p. 60. num. 16.

Dubium quod operatio sit illicita, sufficit ad peccandum. p. 55. n. 17.

Dubium speculatum, & iudicium praticum certum quando possint dari simul. p. 76. n. 12.

Dubium speculatum per se loquendo trahit praticum. p. 57. n. 6. Titius rem dubiam vni parti applicando mortaliter peccauit. p. 58. n. 7. Operari cum dubio speculatio, quando non datur ratio

illud praticè deponendi, est intrinsecè malum, ibi n. 8. Idem est, ac operari cum dubio pratico. ibi n. 9. Vnum necessario infertur ex alio. ibi n. 10.

Dubium superueniens, certa rei possessione spoliare non potest. p. 63. num. 15.

Dubius de aliquo facto, post debitam diligentiam, habetur pro laborante ignorancia invincibili. pag. 63. num. 16.

Dubius de ieiunio à culpa, non potest accedere ad Eucharistiam. p. 64. n. 23.

Dubium speculatum, fieri potest praticè certum. p. 64. n. 24.

Dubius rei Dominus, cur postponendus possessori. p. 69. n. 14.

Dubium in inchoante possessionem, impedit bonam fidem, non autem in continuante. p. 69. n. 16. Cum dubio retinens possessionem, nulli se periculo exponit. p. 70. n. 17.

cum Dubio operans, ante Debitam diligentiam, iuste punitur. p. 77. n. 18. Cur aliquid moraliter certum appellatur aliquid dubium. p. 77. n. 19. cum Dubio speculatio potest formari iudicium praticum. p. 62. n. 11.

in Dubio an exppositus sit legitimus, reputandus est illegitimus. p. 83. num. 16.

in Dubijs, an & quando tutior pars sit eligenda. p. 65. n. 25. Post adhibitam diligentiam, qualibet pars est aequa tuta. ibi num. 26.

in Dubio, cur melior sit conditio possidentis. p. 69. n. 12. Possesso in dubio sufficit ad formandum iudicium certum de lito vsu rei. p. 69. num. 13.

in Dubio dignitatis duorum concurrentium, potest Episcopus virilibet conferre beneficium. pag. 59. num. 14.

in Dubio, factum non præsumitur, sed probari debet. p. 61. n. 8.

Yy 3

in Du-

I N D E X

- in Dubio iuris duorum, res vni iuste applicari non potest.* p. 58. num. 11. *In simili dubio Iudex hereditatem diuidere tenetur.* p. 59. n. 12. *Sola Amicitia, non est ratio sufficiens dubium practice deponendi.* ibi num. 13.
- in Dubio obligationis, praeceptum non obligat.* p. 63. n. 14.
- in Dubio quando tutior via eligenda sit.* p. 75. n. 11.
- in Dubio minoritatis, potest Pater irritare Votum, & rescindere contractum factum à filio.* p. 108. n. 9. *In tali dubio possidet in Patre potestas irritandi, & rescindendi.* ibi n. 10.
- in Dubio praeceptum obligat, quando possessio stat pro ipso.* p. 78. n. 20. *Ex homicidio dubio cur conirabatur irregularitas.* p. 78. n. 21.
- in Dubio, iurisdictio non potest exerceri.* p. 88. n. 20.
- in Dubio etatis, Professio non valet.* p. 88. n. 21.
- in Dubio, presumitur factum, quod iure erat faciendum.* p. 88. n. 22.
- in Dubio, circumstantia facti semper presumuntur.* p. 90. nu. 5. *Factum tunc possidet.* ibi. n. 6.
- in Dubio pratico, nulli datur iusta causa sequendi partem minus tutam.* p. 86. num. 13.
- in Dubio, Votum non obligat.* p. 86. n. 14. *Neque peccatum, aut reservatio.* p. 87. n. 15. *Neque lex, aut praeceptum.* ibi n. 16.
- in Dubio etatis Ordines suscipere non licet.* p. 87. n. 17.
- in Dubio, Censura non ligat.* p. 87. num. 18.
- in Dubio, ad quem pertineat prouiso beneficij.* p. 81. n. 7. *Possessio stat pro reservatione Pontificis.* ibi. n. 8. *Non*
- pro Episcopi iurisdictione.* p. 82. n. 9. *Dubium est de eius inceptione.* ibi. n. 10. *Presumptio iuris est pro reservatione.* ibi n. 11. *Constat de reservatione, non de eius cessatione.* ibi n. 12. *Inceptionis iurisdictionis Episcopi, cum sit quid facti, non presunitur.* ibi. num. 14.
- pro Dubio facti datur principium quoddam vniuersalissimum.* p. 84. n. 7. *Idem principium magis probatur.* p. 85. n. 8.
- E**
- Brietas ex se semper est contra tempe-
rantiam.* p. 124. n. 25.
- Ebrij promissio quando obliget.* p. 142. n. 10.
- Ecclesia, an obligare possit cum vita periculo*
p. 215. num. 16. & n. 21. p. 217.
- Effectus peccati, an sit peccatum.* p. 267. n. 3.
- Efficacia solet sequi consilium.* p. 95. n. 16.
- Electio ad beneficium, metu facta, est irrita.* p. 246. n. 5. & pag. 247. num. 13.
- Eleemosyna facta etiam cum ignorantia antecedente, aliquando est valida.* p. 194. n. 16.
- in Eleemosynæ distributione pauperis insi-
mitas regulariter est solum causa impulsa.* pag. 164. num. 16.
- Emptio cum errore circa materiam valida est, non autem matrimonium, & cur.* p. 211. n. 11.
- Emptio ex sola deceptione orta, iure ciuili est valida.* p. 206. n. 6.
- Emptio ex dolo Venditoris irritatur iure ciuili* p. 197. n. 11. *Quanam iura hoc de-
cernant.* ibi n. 12.
- Emptio quamvis cum ignorantia circa qua-
litatem rei empta, est valida.* p. 135. n. 17. *Est volita per voluntatem absolutam,* & haec sufficit ad valorem. p. 136. n. 18.
- Emptio quamvis ex errore circa motuum
emendi,*

R E R V M.

emendi, est validus. p. 158. n. 10. Error tunc est solum circa circumstantiam accidentalem, ibi n. 11. Sicut in eleemosyna error circa pauperis mores, ibi n. 12. & sicut in matrimonio, error circa sponsa diutias, ibi n. 13. Est error circa finem Operantis, non operis. p. 159. n. 14. Emptio, per quam voluntatem constituantur. p. 159. n. 15. Voluntas imperans emptionem, ad eius essentiam non pertinet, ibi num. 16. Deception circa illam est deceiptio circa causam impulsuam, ibi num. 17. Emptionis quanam sit causa materialis, & finalis. p. 147. n. 7. Emptio ex errore circa personam non sit invalida, p. 147. n. 9. Persona Venditoris est circumstantia accidentalis emptionis, p. 148. n. 10. Sicut erit qualitas personae, cum qua contrahitur matrimonium, ibi n. 18. Emens, regulariter voluntatem habet absolutam, non conditionaram. p. 148. n. 14. Emptio essentialiter respicit solum equalitatem inter pretum, & rem, p. 148. n. 12. Metus inducens ad emendum, emptionis valorem non tollit, ibi n. 13. Emptionis causa finalis, quandomam coincidat cum eiusdem causâ materiali. p. 150. n. 12. Emptio cur irritetur ex ignorantia virtuum rei emendae. p. 193. n. 13. In Emptione, ac Venditione non solum res vendenda, sed eius etiam qualitates pertinent ad materiam, p. 181. n. 6. Rei valor desumitur ex eius utilitate in ordine ad usum, ad quem vendi solet, ibi n. 7. Et ex communi ascensione, quam res habet in illo loco, ibi n. 8.

Episcopus dubitans uter ex concurrentibus dignior sit, quomodo posse virum libet eligere. p. 57. n. 4. & p. 59. n. 14. Error circa mores, & doctrinam reddit invalidam collationem Beneficij Parochialis. p. 163. n. 9. Error. Vide Emptio ex errore. Error circa personam Donatarij reddit donationem invalidam. p. 148. n. 15. Error circa virtutem rei vendendae irritat venditionem, p. 182. n. 9. Illam reddit simpliciter innoluntariam, ibi n. 10. Error circa qualitatem materiae, non semper per vitiat contractum. p. 184. n. 2. Error circa causam impulsuam, in quibus casibus vitiat actum. p. 164. n. 17. Error circa unam causam, non tollit valorem Voti, si alia subsistat. p. 168. n. 15. Error circa causam Voti pro tempore executionis, reddit Votum invalidum. p. 173. num. 14. Error circa causam finalem Professionis, videtur illam reddere invalidam. p. 174. n. 2. Videtur error circa substantialia Professionis, ibi. num. 3. Sicut si esset circa materiam professionis. p. 175. n. 5. & sicut est in Voto simplici. ibi num. 6. Verè tamen illam non vitiat, ibi num. 7. Error circa causam motiuam in contradictionibus onerosis, non tollit eorum voluntatem absolutam. p. 176. Hec voluntas datur in Professione, sicut in Matrimonio, ibi n. 12. Error circa causam motiuam Professionis, non est circa substantialia. p. 177. n. 15. Error circa causam impulsuam, operationem non vitiat. pag. 155. num 2. Error circa motiuum emendi non invalidat emptionem. p. 158. n. 10. quia est solum

INDEX

- solum circa circumstantiam accidentalem. ibi n. 11.
- Error circa causam inductiuam non viciat contractus onerosos. p. 149. n. 20. Aliquando nec etiam gratuitos. ibi n. 21.
- Error circa motuum operandi semper irritat contractus gratuitos. p. 151. n. 9.
- Error circa motuum non obligat ad proxima. pag. 152. num. 11.
- Error circa motum, tollit animum se obligandi. p. 152. n. 12. Est error antecedens. p. 153. n. 13. Est error circa causam finalem. ibi num. 14.
- Error concomitans, dummodo non sit circa materiam adequatam, contractum non viciat. pag. 211. num. 12.
- Error dans causam contractui, illum non irritat. p. 243. n. 11.
- Error communis. Vide Respublica.
- Error incidens in emptionem, an eam irritet p. 210. Vere non irritat. ibi. n. 6.
- Non tollit voluntatem absolutam emendi. ibi n. 7. Supponitur vincibilis. ibi n. 8. Non tollit voluntatem emendi rem, quacunque circumstantia posita. ibi n. 9.
- Non est circa materiam emptionis adequatam. p. 211. n. 10.
- Error, Dolus, & Ignorantia per quid differant inter se. pag. 133. num. 12.
- Error impedit valorem actus, quod non facit mera ignorantia alicuius circumstantie. p. 133. n. 13.
- Error etiam vincibilis circa materiam Votum, sufficit ad reddendum illud inualidum. p. 137. n. 26.
- Error concomitans alicuius circumstantie, actus valorem non impedit. p. 138. n. 27.
- Error ex dolo Tertij, quod irritet contractum. p. 201. n. 3. Quod non irritet.
- ibi n. 4. Quot modis errare possit contrahens circa causam inductiuam. ibi num. 8.
- Error circa valorem extrinsecum rei vendende, venditionem non viciat. p. 203. num. 12.
- Error an contractus iure naturae irritus, irritet etiam semper sure ciuili. p. 205. n. 2.
- Error valoris, quem res alicubi habet, non irritat contractum. p. 185. n. 7. Est error circa valorem extrinsecum. ibi n. 8.
- Error circa materiam operationis, cur illam vitiare videatur. p. 188. n. 3. Inconueniens inde consequens. ibi num. 4.
- Error leuis circa materiam Voti, non illud irritat. p. 189. num. 7. Error notabilis irritat. ibi n. 8.
- Error circa accessorium non irritat Votum circa principale. pag. 189. num. 9.
- Error circa circumstantiam materialem, illam non semper reddit inuoluntariam. p. 189. n. 10.
- de Essentia cuiuscumque actus, sunt materia, & causa finalis. p. 146. n. 6.
- Evangelium scire non tenebamur ante eius promulgationem. p. 126. num. 8.
- Eucharistiam sumere cum dubio de media nocte, quomodo liceat. p. 62. n. 10. & deinceps.
- ad Eucharistiam accedere cum dubio de ieiunio à culpa non licet. p. 64. n. 23.
- Eucharistia ministratio, occulto peccatori publicè petenti, ex insta causa licet. p. 231. n. 14.
- Excommunicationes latæ contra aliquid praesumentes, non incurrit, qui operatur ex errore, p. 15. n. 27. & deinceps.
- Ex.

R E R V M.

Excommunicationes variae contra presu-
mentes latæ. p. 15. n. 27. & deinceps.

Excommunicantur affirmantes esse bare-
sim, vel mortale afferere B. Virginem
conceptam esse sine peccato originalis
vel peccare eos, qui audiunt concionem,
aut celebrant Officium immaculatae
Conceptionis. p. 15. n. 29.

Excommunicatus vi Bullæ Clementis VIII.
contra provocantes ad duellum non po-
test absolui, neque à Priuilegiatis p.
18. n. 38.

Ex duobus malis, an semper sit eligen-
dum minus. p. 78. n. 22.

Expositus, in dubio reputandus illegitimus.
p. 83. n. 36.

Exponere se periculo peccandi, est pecca-
tum. p. 298. n. 4. etiam si fiat ad vi-
tandas minas. ibi n. 5.

Exponere se periculo peccandi, ex iusta
causa, non est peccatum. p. 299. n. 10.
Tunc non amatur. ibi n. 11. Nec est
voluntarium. ibi n. 12.

Exponere se temere peccandi periculo,
est intrinsecè malum. p. 300. n. 14.
Est contemptus interpretatius salutis.
ibi n. 15.

Exponere se periculo peccandi, quando
liceat. p. 300. n. 18.

Extraictio quinquo modiorum ritici è Re-
gno, non est mortale. p. 285. n. 9. Le-
gem grauiter non violat. ibi n. 10. Re-
putatur materia leui. p. 286. n. 12.
Reipublica infert damnum leue. ibi,
n. 14.

F.

Factum dubium non potest parere obli-

gationem certam. pag. 85. num. 8.

R. P. Beati Lib. I.

Factum in dubio, in neutro Foro presu-
mitur, nisi probetur. pag. 85. num. 10.
Aequivalet ignorantie inuincibili p. 86.
n. 11.

Factum, quod de iure faciendum erat, in
dubio presumitur. p. 88. num. 22.

Factum, in dubio, non presumitur, sed
probari debet. p. 61. num. 8. & p. 85.
num. 7.

Factum dubium, post debitam diligentiam,
inuincibiliter ignoratur. p. 63. n. 16.

Famulus qua sine peccato scandali pre-
flare possit. p. 305. n. 17.

Fidei assensus quamnam requirat auctori-
tatem. p. 49. num. 74. & deinceps.

Fidei mysteria scire tenemur ex præcepto
obligante ad ea credenda. p. 126. n. 7.

Fidei mysteriorum ignorantia vnicotantum
præcepto opponitur p. 127. num. 9.

Fideles captiui arma Turcis suppeditando
ex metu, an peccent. p. 227. num. 3.

Fideiussio ex metu leui facta, in foro con-
scientia, non obligat. p. 254. num. 7.

in Foro extero obligat. pag. 254. num. 4.

Fideiubens ex metu leui, habet ius ad
contractum rescindendum. p. 256. n. 14.

Filius, an Patris domum deserere tenea-
tur ad peccati periculum vitandum. pag.

301. n. 20.

Finis malitia ab operis bonitate non mi-
nuitur. p. 271. n. 7.

Finis operis, & Operantis est idem in
contractibus lucrativis p. 154. n. 22.

Quis fit. p. 157. n. 8.

Formæ Sacramentorum materia parvita-
tem non admittunt. p. 294. num. 23.

qua Formido honestatem operationis impo-
diat. p. 44. n. 19.

Forum internum conformatur externo

p. 68. n. 9.

Zz

Forum

INDEX

- Forum internum quando cum externo conueniat.* p. 255. n. 11.
*Furta plura levia, constituant unum fur-
tum graue.* p. 310. n. 16.
Furtum de se leue, quando sit mortale.
p. 312. n. 23.
Furti malitia, an ex fine bono minuatur.
p. 271. n. 3 in genere furti. ibid. 8.
*Furtum ad dandam eleemosynam, est mi-
nus peccatum in genere furti, quam
furtum simpliciter.* 272. n. 9. *Est mi-
nus voluntarium ibi n. 10.*
*Furtum ad dandam eleemosynam non est
minus graue, quam factum ad laeti-
comedendum.* p. 273. num. 17.
Furtum, materie leuitatem admittit. p.
292. n. 12.

G.

Gladium praebens semper censetur ad homicidium concurrere, quandiu quis illo gladio occiditur. p. 95. n. 17.
*Quia delictum tunc est certum, & ex-
cusatio incerta.* p. 96. n. 18.

H.

- H**abilitas ad Sacerdotium est fauor
etatis. p. 110. n. 18.
*Hæreditatis renunciatio, metu reverentiali
facta est rescindenda.* p. 256. n. 16.
Hæresim proferens, censetur Hæreticus,
*quandiu non probat se interius, non ita
sensiſſe.* pag. 81. num. 6.
*cui Homicidio dubio, à iure sit imposta
irregularitas.* p. 91. n. 11.
Homicidium quot modis consuli possit. p. 94.
n. 8.

- ad Homicidium concurrere censetur, qui
dedit gladium, quando quis eo gladio
occiditur.* p. 95. n. 17.
*Delictum tunc est certum, & excusatio
incerta.* p. 96. n. 18.
*ex Homicidio dubio cur contrahatur ir-
regularitas.* p. 78. n. 21.

I.

- I**euare non tenetur, qui dubitat, an
expleuerit annum 21. p. 76. num. 14.
*Leiunijs certitudo haberi potest cum dubio
de media nocte.* p. 64. n. 22.
*Leiunium, vna aut altera vncia, non fran-
gitur.* p. 288. n. 21.
*Leiunium ad Eucharistiam requisitum, ma-
teria paruitatem non admittit.* p. 295.
n. 24.
Ignorantie notitia cur necessaria p. 111.
num. 2.
Ignorantia quid. p. 112. n. 8. *Quotuplex
sit in ordine ad varios terminos consi-
derata.* ibi n. 9.
*Ignorantia concomitans, quam dispositio-
nem includat ad actum ignoratum.*
p. 113. num. 10.
*Ignorantia invincibilis, etiam concomitans
excusat à culpa.* p. 113. num. 11. *In quo
senſu non excusat.* p. 114. n. 14. *Excusat
etiam à pena.* ibi n. 15. *Reddit actum
non voluntarium.* p. 115. num. 18.
Quando censetur reddere voluntarium.
*ibi n. 20 Cur in Foro externo, Ignor-
rantia facti, sed non iuris excusat.* ibi,
num. 22.
*Ignorantia invincibilis excusat etiam à sus-
pensione.* p. 115. n. 23. *Et ab Irregu-
laritate.* p. 116. n. 24. *& à referua-
tione.* ibi n. 25. *Impedit actus nullitatem,*
quan-

R E R V M.

quando hoc est pœna. ibi n. 26. Excusat etiam ab alijs pœnis. ibi n. 27.
Ignorantia non solum iuris, sed etiam facti excusat. p. 117. n. 29. Non solum antecedens, sed etiam concomitans. ibi n. 30. Imo etiam venialiter vincibilis. p. 133. n. 31. Vincibilis tamen mortali- ter non excusat. ibi n. 32.

Ignorantia aliqua culpabilis datur, p. 119. n. 2. Cur videatur culpa diuersa à precepti transgressione, quam causat. ibi. n. 3.

Ignorantia ex se non est peccatum, p. 120. num. 10.

Ignorantia non est peccatum diuersum à peccato transgressionis, p. 121. n. 12.

Est violatio eiusdem precepti. ibi n. 13.

Ignorantia eodem precepto prohibetur, quo transgressio. p. 122. n. 15. Non prohibetur propter se, sed solum tanquam occasio transgressionis. ibi n. 16. Non semper opponitur virtuti studiositatis. ibi n. 17. Num peccatum ex ignorantia sit grauius, quam scienter commissum. p. 122. n. 18. Male absoluens ex ignorantia committit unum peccatum consummatum. ibi n. 19.

Ignorantia precepti non haber malitiam diuersam ab eius transgressione. p. 124. n. 26. Neque est peccatum ab ea numero diuersum. ibi n. 27.

Ignorantia vincibilis mysteriorum Fidei, videtur plures specie malitias continere. p. 126. n. 3. Vere tamen non continet. ibi num. 6.

Ignorantia mysteriorum Fidei unico tantum precepto opponitur. p. 127. num. 9.

Ignorantia est speciale peccatum, solum cum ex intentione ignorandi, ignorantur res scitu necessaria. p. 127. n. 10. Articulum aliquem ex ignorantia vincibili ne-

gans, peccat solum contra Fidem. ibi n. 11. Contra eandem etiam peccat, qui ex eadem ignorantia exponit se periculo negandi. ibi num. 12.

Ignorantia Articulorum Fidei, ac preceptorum Decalogi, in quo differant. p. 128. n. 13. Cur plures malitias numero diuersas contineat. ibi num. 16. Exponit periculo plures articulos negandi ibi. n. 17. Imo censetur esse indirecta voluntas plures negandi. p. 129. num. 18.

cum Ignorantia invincibili operans, regulariter peccat. p. 131. num. 3. ipsa tamen operatio aliquibus videtur valida, & cur ibi n. 4. Aliquis vero inutilis, & cur p. 132. n. 8.

Ignorantia, error, & dolus per quid inter se differant. p. 133. n. 12.

mera Ignorantia alicuius circumstantia, actus valorem non impedit; error vero impedit. ibi n. 13

Ignorantia circumstantiae, quando actus valorem impedit. pag. 134. num. 14.

Ignorantia antecedens, & concomitans, que. p. 135. n. 15. Duplex cum ignorantia dari potest dispositio erga obiectum ignorantum. ibi num. 16.

Ignorantia circa qualitatem rei, quam quis absolutè voluit emere, non reddit inutili- dam emptionem. p. 135. n. 17.

Ignorantia tollit voluntatem directam, quam non tollit metus. p. 137. num. 23.

Ignorantia affectata circa aliquam conditio- nem, aut circumstantiam, actus valorem non impedit p. 138. num. 28.

Ignorantia vincibilis, actuum valorem impe- dit, sicut ebrietas. p. 139. n. 2.

Ignorantia difficultates ignoratas non ex- cludit, error excludit. p. 191. n. 7.

Ignorantia difficultatum, voluntatem vounen- di absolvit non impedit. p. 192. n. 9.

Zz 2 Ignorantia

INDEX

- Ignorantia visiorum rei emende, cur irritet
empcionem.* pag. 193. n. 13.
qua Ignorantia causet inuoluntarium p. 193.
n. 14.
*Ignorantia, & error concomitans, dum
modo non sint circa materiam adequatam,
contractum non vitant.* p. 211. n. 12.
*Impedimenta luminis, posita post primum,
non impediunt.* pag. 318. num. 13.
*de Impedimento dirimenter dubitans post debi-
tam diligentiam, non indiget Episcopi
dispensatione.* p. 79. num. 27.
*Imperfecta libertas, an sufficiat ad redden-
dum peccatum veniale,* p. 275. n. 3.
*Impuber non dominus sue voluntatis est,
sed eius Pater.* p. 108. n. 11. *Sicut nec
seruus sue, sed eius Dominus.* ibi n. 12.
Impulsua causa quid. p. 157. n. 9.
*Inaduentia cur in confessione explicanda
non sit.* p. 265. n. 18.
Indicia semiplena aduentia. p. 278. n. 21.
Inducere ad peccatum, est peccatum scandali.
p. 303. n. 5.
*Iniuria, ex metu leui, contractum rescin-
dit.* p. 255. n. 9.
*Iniuria, contractum, iure naturae, non ir-
ritat.* p. 243. n. 10. *nec donationem,*
p. 244. n. 14. nec promissionem. n. 15.
*Insulae Italie adiacentes, an, & quando
veniant nomine Italia.* p. 16. n. 33.
*Intellectus propositis sibi motinis probabilibus
equalibus pro utraque parte, est perfecte
subordinatus voluntati.* p. 38. n. 42.
*Intellectum a voluntate determinari constat
experientia.* p. 39. n. 45.
*Intellectus potest simul probabilem utramque
partem iudicare.* p. 39. num. 46.
*Intentio aliqua requiritur tunc, quando confi-
citur Sacramentum ad hoc, ut sit vali-
dum.* p. 141. n. 9.
*Intensio praterita ad baptizandum, non suf-
ficit.* p. 145. n. 23. *sufficit ad baptismum
recipiendum.* ibi. num. 24.
Intentio bona, an peccati malitiam minuat.
p. 271. n. 3.
*Intentio bona, aliquam malitiæ ignorantiam
inducit.* p. 272. n. 11. & minuit ratio-
nem voluntarij. ibi n. 12. *Non per se, sed
per accidens.* p. 273. n. 13.
*Intentio bona tendit in furtum solum tan-
quam in medium.* p. 273. n. 15.
*Irregularitas non contrahitur ob violatio-
nem censura ex metu.* p. 222. n. 17.
*Irregularitas cuim homicidio dubio sit à
iure imposta.* p. 91. n. 11.
*Irregularitas cur contrahatur ex homicidio
dubio.* p. 78. n. 21.
*Irregularitas incurritur ob abortum de cuius
animatione dubitatur.* p. 91. n. 11.
*Irritationis Votorum Filij, valor fundatur
in potestate Patris.* p. 109. n. 15. *Hæc potest
ut pote antiquor præualeat Voto.* ibi n. 16.
*Irritari potest à Patre Votum Filij, cum
datur indicium probabile de eiusdem im-
pubertate.* p. 110. n. 19.
*Irritandi potestas, se extendit etiam ad tem-
pus antecedens.* p. 110. n. 20.
*Italia nomini an, & quando veniunt etiam
Insulae adiacentes.* pag. 16. n. 33.
*Index, in iure duorum dubio, tenetur her-
editatem diuidere.* pag. 59. n. 12.
*Iudicium practicum formari potest cum du-
bio speculatio.* p. 62. n. 11.
*Iudicium practicum certum, & dubium spe-
culatiuum, quando possunt dari simul.* p. 76.
n. 12.
*Iuramentum ex consuetudine, in ipsa solum
est volitum.* p. 143. n. 17.
*Iuramentum non magis obligat, quam pro-
missio.* p. 154. n. 20.

Iura-

R E R V M.

Juramentum, quando à iure irritetur,
p. 247. n. 9.

Juramentum promissorum, materia parui-
tatem admittit, p. 295. n. 27.

*de Juramento dubitans post debitam dili-
gentiam*, non obligatur, p. 79. n. 25.

*Iure dubio duorum stante, res unius insuffe-
applicari non potest*, pag. 58. num. 11.

Jurisdictio in dubio exerceri non potest, p.
88. n. 20.

*Ius Ciuale quandonam det actionem ad con-
tractum rescindendum*, p. 206. n. 7.
Et quando concedat actionem redhibito-
riam, ibi n. 8.

Ius habens ad aliquid, propter solum du-
biū, illo spoliari non potest, p. 64.
n. 21.

*Iusta causa partem minus tutam reddit
omnino tutam*, p. 86. n. 12.

L.

*Abor duarum horarum, diebus festis,
videtur esse materia leuis*, p. 288.
n. 23.

*Legatum precibus importunis impediens,
tenetur ad restitutionem*, p. 260. n. 14.

*Legislator, an obligare possit leuiter in
materia graui*, p. 279. n. 3. in materia
leui non potest obligare grauiter, p. 280.
n. 6. & pag. 282. num. 18.

*Lex diuina in materia graui, non obligat le-
uiter*, p. 280. n. 7. & p. 281. n. 19.

*Lex obligare potest leuiter in materia gra-
ui*, p. 280. n. 11.

*Lex Ecclesiastica, an unquam violari pos-
sit*, p. 213. n. 4.

*Lex humana, non magis obligat, quam po-
sitiua diuina*, p. 215. n. 14.

Legis obligatio cessat in vita periculo, p. 216.
n. 17.

*Lex humana regulariter non obligat cum
graui incommodo*, p. 220. num. 8.

Lex naturalis sola, tunc obligat, p. 220.
num. 9.

Lex iniurabiliter ignorata non obligat,
p. 220. n. 10.

*Lex, propter metum violatur solum ma-
terialiter, non formaliter*, p. 221. n. 14.

*Lex positiva Diuina, quando obligat cum
vite periculo*, p. 226. n. 17.

Lex non obligat, nisi ut proposita, p. 7. n. 20.
Obligat autem etiam falso proposita, ibi
n. 21.

*Lex humana, alia puniunt sumpliciter delin-
quentem, alia solum delinquere presu-
mentem*, pag. 12. n. 7. *Obligat etiam
ad vitandum periculum proximum trans-
gressionis*, ibi n. 11.

*Lex non obligat nisi iuxta Legislatoris vo-
luntatem verbis expressam*, p. 13.
n. 27.

*Leges aliqua puniunt solum delictum dire-
cte volitum*, p. 13. n. 18.

*Lex certa, licet quoad circumstantiam du-
biā, obligat*, p. 79. n. 26.

Lex, in dubio, an sit, non obligat, p. 87.
n. 16.

*Lex, de cuius abrogatione dubitatur, obli-
gat*, pag. 91. n. 12.

Lex cessat, cessante causa finali, p. 167.
n. 10.

*Lex, & eleganter contractus dolosus bona
Fides irritat, non stricti iuris*, p. 199.
n. 20.

*Libertas ac voluntas ad valorem abusus re-
quisita; quenam sit*, p. 131. num. 2.

*Libertas imperfecta, an peccatum reddat
veniale*, p. 275. n. 3.

Libertatis semiplena indicia, pag. 278.
num. 21.

I N D E X

Libri Heretici lectio, ex se, Religionis contemptum non includit. pag. 217. num. 20.

Librum hereticum legere ad saluandam vitam licet. p. 215. n. 12.

Licentia precibus importunis extorta non valet. p. 260. n. 15.

Ludus, precibus importunis extortus, cur sit validus. p. 260. n. 12.

M.

Maledictio Dei, & Sanctorum, est peccatum multiplex, p. 346. n. 21.

Malitia peccati an ex fine bono minuatur.

p. 271. n. 3.

Malitia finis ab operis bonitate, non minuitur. pag. 271. n. 7.

Malum in genere volens censetur illud velle, siue graue sit, siue leue. p. 20. n. 11.

Mandati reuocatio semper est sufficiens.

p. 96. n. 22.

Materia, & causa finalis sunt de essentia cuiuscumque actus. p. 146. n. 6.

Materia dubia, an eximat ab obligatione precepti. pag. 98. num. 2.

Duplex dubium circa materiam dubiam.

p. 99. n. 9.

de Materia honestate dubitans, non teneatur obedire. p. 100. n. 12. *Nec obligatur Voto*. p. 105. n. 6.

Materia solum, certò licita, pricipi potest à Superiori. p. 101. nu. 16. *Subditus ad eam solum obligare se voluit*.

p. 101. n. 17.

Materia honestas dubia trahit dubium de ipso Voto. p. 105. n. 9. *Voluntas se obligandi, etiam in materia dubia est imprudentis*, ibi nu. 10.

Materia solum certò grata Deo, est materia Voti. p. 106. n. 13. *Iudicium*

probabile de inhonestate materiae sufficit ad tollendam obligationem Voti. ibi n. 14.

Materia de se leuis, quomodo fieri possit grauis. p. 282. n. 24.

Materia grauitas, & leuitas, unde defumatur. p. 284. n. 7. *Eadem materia, respectu diuersorum, potest esse grauis, & leuis*. p. 285. num. 8.

Materia, quanam censenda sit, graue damnum afferre. p. 287. n. 17.

Materia paruitas non rectè defumitur per comparationem ad rotam rem praeceptam. ibi. n. 18. *defumitur ex fine precepti*. ibi num. 19.

Materia grauitas, Prudentis arbitrio pensanda est. p. 288. n. 22.

Materia paruitas, in aliquibus praeceptis datur, in alijs non. p. 290. num. 7.

Materia Simoniae, non admittit paruitatem. p. 290. n. 4.

Materia leuitas, ex quo argui possit.

p. 293. n. 19.

Materia paruitatem, qua non admittant.

p. 294. n. 20. & seq.

Que admittant.

p. 297. n. 30.

Materia plurimum praeceptorum, in unam coalescere non possunt, pag. 314. n. 8.

Materia Voti aliquando coincidit cum eius causa finali. p. 188. n. 5. *Error circa Voti materiam, aliquando leuis, aliquando notabilis*. ibi. n. 6.

de Materia Voti dubitans, an sit indifferens, tenetur Votum seruare. p. 95. n. 13.

Matrimonium est contractus onerosus. p. 176. n. 10. *In contractibus onerosis, error circa causam motinam, non tollit eorum voluntatem absolutam*. ibi. num. 11.

Matri-

R E R V M.

- Matrimonij materia, regulariter non constituitur per qualitatem persona. p. 183. num. 15.*
- Matrimonium contrahens cum Consanguinea, vel affine in gradu prohibito, si per errorem putabat non esse talem, non incurrit excommunicationem. p. 15. n. 27.*
- Matrimonium dolo non irritatur. p. 199. n. 21.*
- Matrimonium ex errore circa materiam est invalidum, & cur. pag. 211. n. 11.*
- Matrimonium in dubio censendum est validum. p. 91. n. 14.*
- in Matrimonio, qualitas persona, cum qua contrahitur, est circumstantia accidentalis. p. 148. n. 11.*
- Matrimonium metu extortum, irritum est. p. 238. n. 7. metu leui contractum, est validum. p. 254. n. 5. & p. 256. n. 13. metu injusto extortum, iure positivo irritum est. pag. 246. n. 6. coactum, an sit validum. p. 248. n. 2. Quid ad eius libertatem requiratur. pag. 249. num. 8. & p. 250. n. 11.*
- Matrimonium, celebratum ad morem vietandam, est validum. p. 216. n. 7. Est liberè assumptum, ut medium ad mortem vietandam, ibi n. 8.*
- Matrimonium, ex metu, cum Concupinatio contractum, est validum. p. 237. n. 15. & cum Filia Medici ibi. n. 17. de Matrimonij valore dubitans, an possit petere debitum. p. 79. n. 28. de Matrimonij impedimento dubitans non tenetur petere dispensationem. p. 85. n. 9.*
- Mendacium, etiam antecedenter ad Dei legem, est peccatum. p. 264. n. 14. Est probatum, quia malum. ibi n. 13. Mentiens cum inaduentia ad Dei legem Deum grauiter offendit. p. 264. nu. 10. Metus quid sit. p. 212. n. 2. Metus probabilis, & improbabilis quid. p. 214. n. 9.*
- Metus antecedens, & concomitans, quid? ibid. n. 10.*
- Metus, licet à culpa non excusat, contractus rescindit. p. 216. n. 19.*
- Metus etiam iuste incusus, à legis obligatione excusat. p. 217. n. 23.*
- Metus excusare non videtur, quando res precepta, est intrinsecè mala, pag. 218. n. 2.*
- Metus, in ijs, quæ iuri naturali, ac Diuino aduersantur, non excusat à pena. p. 219. n. 4.*
- Metus, excusat à pena incestus. p. 219. n. 6.*
- Metus semper excusat à culpa. p. 219. n. 7.*
- Metus tollit obligationem humanam, sicut ignorantia. p. 221. n. 11.*
- Metus excusat à pena juris humani. p. 221. n. 12. Non tamen semper, ibi. n. 13.*
- Metus excusat à Censuris. p. 221. n. 15. & ab irregularitate. ibidem n. 17. Quando non excusat. p. 225. n. 12. Excusat à suscipiendo baptismo. 226. n. 16.*
- Metus, an reddit Matrimonium nullum. p. 234. n. 2. Causat involuntarium secundum quid. p. 235. n. 5.*
- Metus alias oritur ab intrinseco, alias ab extrinseco. p. 235. n. 6.*
- Metus, ad actum extorquendum, iuste incusus Professionem non irritat. pag. 239. n. 8.*

Metus

INDEX

- Metus inducens ad emendum, emptionis valorem non tollit.* p. 148. num. 13.
- Metus iustus, ab alio propriè non incutitur.* p. 239. num. 9. *Aegroto non incutitur à Medico.* ibi num. 10. *Oritur à proprio delicto.* ibi n. 11. *Absolute non obligat* n. 12. *solum conditionate.* p. 240. n. 14. *Non tollit voluntarium saltem in causa.* p. 241. n. 20. *Non est sedens in constantem virum ibi n. 21.*
- Metus, promissionem Latronis factam reddit irritam.* p. 242. n. 5. & *Votum.* n. 6. *Venditionem, iure naturæ, non irritat.* ibi n. 7. *Non tollit consensum sufficienter voluntariorum.* n. 8. *Sacramentorum valorem non impedit.* p. 243. n. 12. *cur irritet Votum.* p. 244. n. 16.
- Metus leuis iniustus contractum non irritat.* p. 243. n. 10. *leuis, in iure, pro nihilo reputatur.* p. 254. n. 3. *injuriam includit.* p. 255. n. 9.
- Metus materialiter iniustus sufficit ad matrimonium irritandum.* p. 251. n. 9.
- Metus reverentialis, aquivalet precibus importunis.* p. 260. n. 13.
- Miles speculatiuè dubitans de sui Principis iustitia in bello quomodo possit illuminicè sequi vacantem ad bellum* p. 57. n. 3.
- Mina iniuste, matrimonium irritant.* p. 240. n. 17.
- Minus malum ex duobus, an semper eligendum sit.* p. 78. n. 22.
- Mores, ac doctrina concurrunt ad constitutendum digniorem.* p. 163. n. 10. *ideoque sunt simul causa impulsiva, ac finalis.* ibi n. 11. *Sicut infirmitas constituit pauperem magis indigentem.* ibin. 12. & *sicut in matrimonio, qualitas perimes ad personam.* p. 164. n. 13.
- Motiuæ probabilitia ex imperio voluntatis contemni possunt.* pag. 38. n. 41. *tunc enim intellectus est perfectè subordinatus voluntati.* ibi n. 42. *Nec voluntas tunc se exponit periculo peccandi.* p. 43. n. 44.
- Motiuum operantis est distinctum à motiu operis in contractu oneroso, secus in gratuito.* pag. 151. n. 7. & 8.
- Motiuum operandi in gratuitis est causa finalis intrinseca operationis.* p. 152. n. 10. *Vide error circa motiuum.*
- Motus primo primi, & secundo primi; quid.* p. 275. n. 8.
- Multiplicitas præceptorum non rectè arguit multiplicitatem peccatorum.* p. 323. n. 6.
- Mysteria Fidei scire tenemur, ex præcepto obligante ad ea credenda.* p. 126. n. 7.
- Mysteriorum Fidei ignorantia unico tantum præcepto opponitur.* p. 127. n. 9.
- Mysterium unum, cum alio continuari moraliter non potest.* pag. 129. num. 20.

N

Egans articulum aliquem ex ignorantia vincibili, peccat solum contra fidem. p. 127. n. 11. Contra eandem etiam peccat, qui ex eadem ignorantia, negandi periculo se exponit. ibi n. 12.

Negligentia leuis in repellendis temptationibus, est solum venialis. p. 277. n. 14. *Notitia ignorantiae, cur necessaria.* p. 111. n. 2.

Numerus vulnerum, quibus alias occisus est, non est in Confessione explicandus. p. 337. n. 13.

O. Qhe-

R E R V M.

O

Obedire non tenetur dubitans de materia honestate. p. 100. num. 12.
Quoniamcumque dubitet. ibi n. 13.
Obedire tenetur Subditus solum ratione Voti. p. 101. n. 16.
Objecita singula propriam deformitatem refundunt in actum internum. p. 333. num. 12.
Obligatio dubia precepti non obligat. p. 63. n. 14.
Obligatio non ligat, nisi conscientia sit nota. p. 76. n. 13.
Obligatio dubia non ligat in foro externo. p. 77. n. 17.
Obligatio est effectus consequens ad legem. p. 280 n. 9. pendet totaliter a voluntate Legislatoris. p. 281. n. 12.
Obligatio leuis in materia graui, aliquando est conueniens. p. 281. n. 14.
Obligatio promissionis conditionatae incipit, cum ponitur conditio. p. 144. n. 19.
Obligatio Regula, & Voti, non est duplex, sed una. p. 323. n. 4. Verè tamen est duplex. p. 325. n. 9. Quomodo possit esse una. ibi n. 12.
Obligatio sciendi precepta Decalogi oritur ex duplice precepto credendi, & seruandi. p. 123. n. 22.
Obligatio sciendi mysteria fidei oritur ex precepto obligante ad ea credenda. p. 126. n. 7.
Obligatio sciendi Euangelium, non dabatur ante ipsius Euangelij promulgationem. p. 126. n. 8.
Obligationem impediens, si illi superueniat, eam tollit. p. 194. n. 15.
Obligatio obligat ad minimum quod potest. p. 99. n. 10.

R. P. Beati Lib, I.

Occasio proxima mortalis, est peccatum mortale. p. 298. n. 7.
Occasio proxima quoqueplex. p. 298. n. 8.
Occasio peccati, non est peccatum, p. 300. n. 16.
Occasione peccandi se exponere, quando licet. p. 300. n. 18. & quando eam non vitiare. p. 301. n. 20 & 21.
Occidens Sacerdotem, quot peccata committat. p. 326. n. 17.
Occiso est essentialiter cooperatio formalis ad malum. p. 237. n. 20.
Odii peccatum, sit ne vnum, an multiplex. p. 327. n. 18.
Oeconomi Officium vendens, peccat solum contra Religionem. p. 293. n. 18.
Offensa Dei, est actio contra Dei legem, vel formaliter, vel consequenter. p. 264. num. 15.
Officium recitare tenetur dubitans de sue beneficii tenuitate. p. 82. n. 15.
Omissio Officii ex proiectione breuiarii, est peccatum in confessione explicandum. p. 268. n. 6. & 7.
Omissio Officii ex proiectione Breuiarii est volita saltē in causā. pag. 268. num. 8. Quamuis non sit in nostra potestate, ibi num. 9. Non est nouum peccatum distinctum à Breuiarii proiectione. p. 269. n. 11.
Opera facta, quando in nostra potestate non sunt, an sint peccatum. p. 267. n. 4.
Opus aliquid, ut sit peccatum, satis est, quod sit volutum in causā. p. 269. n. 10.
Opera ad lucrandas Indulgencias iniuncta, materiae paruitatem admittunt. p. 296. num. 28.
Operans cum ignorantia invincibili regulariter peccat. p. 131. n. 3. Ipsa tamen operatio aliquibus videtur valida, & cur. Aaa ibi

I N D E X

- ibi n. 4. Aliquibus verò inualida, &
 cur. p. 132. num. 8.
 Operans cum dubio ante debitam diligen-
 tiam, iusfe punitur. p. 77. num. 18.
 ad Operandum valide requiritur voluntas
 directa. p. 137. n. 24.
 Operari cum dubio pratico est intrinsecè
 malum. p. 53. num. 10. Est contra
 praeceptum, quod prohibet operationem.
 ibi n. 11.
 Operans cum dubio pratico saltem indeter-
 minatè vult malum. p. 53. n. 12. Ne-
 cessario male operatur. p. 54. n. 13.
 Operari cum dubio speculatiuo, potest non
 esse malum. p. 54. n. 14. Quando non
 est malum. ibi n. 15.
 Operans cum dubio committit peccatum il-
 lius speciei, de quā dubitat. p. 55. n. 19.
 Operari cum dubio speculatiuo, quando non
 datur ratio illud praticè deponendi, est
 intrinsecè malum. p. 58. num. 8. Idem
 est, ac operari cum dubio pratico, ibi
 n. 9. Vnum infersur ex alio. ibi n. 10.
 Operatio quot modis potest esse intrinsecè
 mala. p. 229. n. 9.
 Operatio aliqua, ratione metus excusatur
 à peccato. p. 232. n. 21.
 ad Operationis substantiam pertinet non so-
 lum finis, sed etiam materia. p. 180.
 num. 2.
 Operis bonitas, non minuit malitiam finis.
 p. 271. n. 7.
 Opinatus assensus est voluntarius. p. 30.
 num. 16.
 ex Opinione probabili, quomodo prudenter
 operetur voluntas. p. 30. n. 17.
 ex Opinione verè probabili, operatio est pru-
 dens ex duplice capite. p. 31. n. 18.
 Opinio probabilis non est regula immediata
 operandi. p. 31. n. 19.
- Opinio remanet probabilis etiam presenti-
 bus motiuis oppositis. p. 32. num. 21.
 Opinio rna, quomodo sit alia probabilior.
 p. 33. n. 22.
 cum Opinione probabili retinens Clericus
 plura beneficia non peccat. p. 33. n. 23.
 Opinio probabilis est rationabilis, & pru-
 dens. p. 33. num. 25. Cansat iudicium
 euidens de honestate se illi conformandi,
 p. 34. num. 26. Voluntas illi se confor-
 mans prudenter operatur. ibi n. 27. &
 certò scit se prudenter operari. ibi n. 28.
 Est etiam certa, quod intellectus propo-
 nit operationem, ut licitam. ibi n. 29.
 Opinionis probabilis usus si esset illicitus,
 ferè nunquam licitè operaremur. p. 35.
 num. 30.
 Opinionem probabilem sequi, aclus est pru-
 dentia. p. 35. n. 31.
 Opinio probabilis aliquando etiam obligat.
 p. 35. num. 32. Qui eam sequitur,
 nulli se periculo exponit. p. 36. n. 33.
 Nec formido partis oppositæ obstat. ibi
 num. 34.
 Opinioni probabili se conformans, voluntas
 cur peccare non possit. p. 37. num. 35.
 Opinionis probabilis usus, non relaxat con-
 scientias. p. 40. n. 48. Cum opinione
 probabili datur iudicium certum de ho-
 nestate operandi. ibi n. 49. Ex vi istius
 iudicii operamur. ibi n. 50.
 Opinio ea ipso, quod est verè probabilis est
 tuta. p. 41. n. 51. Nulla dari potest
 minus tuta. ibi num. 52. est aquè pru-
 dens, & tuta, siue faueat praecepto,
 siue libertati. ibi n. 53. Quæ non est
 certò probabilis, non est tuta. ibi num.
 54. Illa sola est tuta, de quā dubita-
 ri non potest, quin sit probabilis. pag.
 42. n. 55.

Opinio-

R E R V M.

- Opiniones* practicè improbabiles quanam sint. p. 43. n. 57.
Opinio est similis Fidei saltem humanae. p. 43. n. 58. que formido honestatem operationis impedit. p. 44. n. 59.
Opinionis probabilis doctrina est communis. p. 44. num. 61. *Eius electio* est licita in quacumque materia. p. 45. num. 63.
Etiamsi rationum oppositarum ignoretur solutio. ibi n. 64.
Opinionem probabilem sui Superioris subditus sequi potest. p. 46. n. 66.
Opinio alterius potest alteri esse regula operandi. p. 54. n. 65.
Opinio probabilis potest esse regula in materia iurisdictionis. p. 46. n. 67. & in materia consilij. ibi num. 68. etiam in materia litis. ibi n. 69.
Opinio speculativa etiam est licita, cum nihil obstat. p. 47. n. 70.
Opinio potest euadere improbabilis, & è contra. p. 47. n. 72.
Ordines suscipere non licet in dubio statim. p. 87. num. 17.

P

- P**roochus an Officium deserere teneatur ad vitandam occasionem peccandi. p. 301. n. 21.
Pars minus tuta, redditur omnino tuta, si adsit iusta causa. p. 86. n. 12.
Pars qualibet dubia, post adhibitam diligen-tiam, est aquæ tuta. p. 65. n. 26.
Pars tutior, necessariò eligenda est in dubio pratico. p. 55. n. 20.
Paruitas rei temporalis, cur excusat à Simonia. p. 293. num. 16.
Pater, an adire possit Concubinam ad Filios alendos. p. 300. n. 19.

- Pater* potest rescindere contractum factum à Filio in dubio minoritatis. p. 108. n. 9. idem dic de Voto. ibid. *Potestas* irritandi in Patre possidet in dicto dubio. ibi n. 10.
Pater potest irritare Votum Filij, cum datur iudicium probabile de ipsius imparitate. pag. 110. n. 19.
Peccatum, quid sit. p. 261. n. 2.
Peccati essentia, in quo consistat. p. 262. n. 3. est legis pruaricatio, ac trans-gressio. ibi. n. 5. & 6.
Peccatum mortale, & veniale, quid. pag. 263. n. 9.
Peccatum est transgressio legis naturalis cognita. p. 264. n. 11. & virtualis con-tempitus Dei. ibi n. 12.
Peccatum, constituitur per oppositionem cum aliquà lege. p. 265. n. 16.
Peccatum, est inobedientia Deo facta, vel directè, vel indirectè. p. 265. n. 17.
Peccatum, quomodo sit contra Dei legem. p. 265. n. 19.
Peccatum veniale, est legis pruaricatio. p. 265. n. 20.
Peccatum, reddit actum inordinabilem ad ultimum finem. pag. 266. n. 21.
Peccatum veniale, cur dicatur esse preter legem. p. 266. n. 22. In quo differat à mortali. ibi n. 23.
Peccatum mortale, cur dicatur auer-sio à Deo, & conuersio ad creaturam. p. 266. n. 24.
Peccati effectus, an sit peccatum. p. 267. n. 2.
Peccata, alia merè interna, alia etiam ex-terna. p. 330. n. 8.
Peccata interna, quam diuersitatem habeant. p. 335. n. 6.
Peccata, per quid inter se differant. p. 324. num. 7.

Aaa 2

Peccata

I N D E X

- Peccata plura numero committi possunt contra idem praeceptum.* p. 129. n. 19.
- Peccata tot sunt, quot actus externi consummati.* p. 332. n. 17.
- Peccata venialia constituant solum in periculo remoto mortalis.* p. 321. n. 13.
- Peccata venialia disponunt ad mortale.* p. 320. n. 4.
- Peccata venialia, quanam sint vniuersalia.* p. 308. n. 6. & p. 309. n. 8.
- Peccata venialia non constituant mortale per hoc, quod vniuersantur in mortuo.* p. 314. n. 11.
- Peccata venialia, ratione multitudinis, speciem non mutant.* p. 309. num. 10. nec eorum malitia augetur. ibi. num. 11. nec redundunt incompossibilita cum gratia. num. 12.
- Peccata mortalia, ratione multitudinis, non constituant unum mortale maius.* p. 309. n. 13.
- Peccata venialia quanam ex multiplicatione fiant mortale.* p. 309. n. 14. Sola eorum frequentia, non est legis contemptus. p. 320. n. 15.
- Peccans contra conscientiam, & praeceptum ab ea propositum, unum tantum peccatum commitit.* p. 21. num. 15.
- Peccati grauitas mediata pendet e Superioris voluntate.* p. 281. n. 16.
- Peccatum ex se mortale, ex Superioris voluntate fieri potest veniale, & e contra.* p. 282. n. 23.
- Peccati malitia, an ex fine bono minuantur.* p. 271. n. 3.
- Peccatum non semper est minus graue, quo intentio est melior.* p. 273. n. 16.
- Peccatum, quid requiratur, ut sit mortale.* p. 274. n. 2. plenam deliberationem re-
- quirit. p. 276. n. 10. debet esse plene voluntarium. ibi n. 13.
- Peccatum mortale, requirit aduententiam ad malitiam actus.* p. 278. n. 19. sufficit aduententia ad malitiam in genere. ibi n. 20.
- Peccatum, quod sit mortale, vel veniale, pendet ex rebus.* p. 280. n. 4.
- Peccatorum diuersitas, colligitur ex diuersitate virtutum, & non e contra.* p. 324. n. 8.
- Peccatorum diuersitas numerica, sumitur ex diuersitate obiectorum, vel actionum externalium.* p. 331. n. 12.
- Peccatum ex ignorantia, an sit grauius, quam scienter commissum.* p. 122. n. 18.
- Peccatum dubium non tenemur confiteri.* p. 87. n. 15.
- Peccatum non restituendi, est unum non plura.* p. 332. n. 18.
- Peccatum internum, & externum, non reale infertur, quod sint diuersa peccata ex eo, quod diuersimode manifestantur.* p. 123. n. 24.
- ad Peccatum sufficit voluntas indirecta. p. 137. n. 24.
- Peccatum veniale, si fiat occasio proxima mortalis, sit mortale.* p. 298. n. 7.
- Peccatum veniale, an ratione frequentia fieri possit mortale.* p. 307. n. 2.
- Peccandi consuetudo includit contemptum.* p. 308. n. 4.
- Peccatum odij, sit ne unum, an multiplex.* p. 327. n. 18.
- Peccatum idem, pluribus legibus potest esse prohibitum.* p. 327. n. 20.
- Peccata cordis, per quid specie differant.* p. 327. n. 21.
- Peccata oris, per quid differant, specie.* p. 327. n. 22.

Peccata

R E R V M.

- Peccata operis per quid specie differant. p. 327. n. 23.
 Peccatorum diuersitas specifica, vnde cognoscatur. p. 327. n. 24.
 Pecunia metu, vt premium extorta retineri potest. p. 240. n. 18. & p. 256. n. 15.
 Pecunias apud Vsurarium deponere an sit peccatum scandalii. pag. 302. num. 2. ex iusta causa, non est peccatum. pag. 304. n. 9. Iusta causa dat ius deponendi, ibi n. 10.
 Pecunia depositio apud Vsurarium, ex se, est res indifferens. pag. 304. n. 11. nec est cooperatio ad vsuras ibi n. 12. est solum permisso vsure. ibi num. 14. non est ad vsuras inducita, pag. 305. num. 16.
 Peierans ratione conscientiae erronee & inuincibiliter erronee non peccat. pag. 6. n. 15. & deinceps.
 Percusso Petri, & Pauli sunt numero diuersae. p. 331. n. 11.
 Periculo peccandi se aliquando, quis exponere tenetur. p. 300. num. 17. quando liceat. ibi n. 18.
 Periculo peccandi se exponere, est peccatum. p. 298. num. 4. etiam si fiat ad vitandas minas, ibi n. 5.
 Periculo peccandi, ex iusta causa, se exponere non est peccatum. p. 299. n. 10. tunc non amatur. ibi n. 11. nec est voluntarium ibi n. 12.
 Periculum peccandi Coniugatis permittitur, p. 300. n. 13.
 Periculo peccandi, tenere se exponere est intrinsecè malum pag. 300. n. 14. est contemptus interpretatiuum salutis. ibi n. 15.
 Periculum peccati, non est peccatum. p. 300. n. 16.
- Periculum vita, tollit legis obligationem. p. 300. n. 17.
 Persuerantia moralis voluntatis, per quid habeatur. p. 336. n. 8.
 Persona venditoris, est circumstantia accidentalis emptioni. pag. 148. num. 10. Sicut qualitas personæ, cum quæ contrahitur matrimonium. ibi n. 12.
 Persona donatarij, pertinet ad causam finalem donationis. pag. 149. num. 16.
 Personarum acceptio, quoad beneficia, materiae paruitatem admittit. pag. 296. n. 29.
 Petitio mutui ab Vsurario, ex iusta causa, licet p. 231. n. 15.
 Plura forniciandi proposita, sunt unum numero peccatum. pag. 336. num. 9. Omnia sunt moralis continuatio primi. p. 337. n. 10.
 Plura forniciandi proposita, videntur plura peccata. p. 335. n. 3.
 Plura perituria ordinantur ad confirmandam eandem falsitatem. p. 331. n. 15. plures confessiones ad nihil aliud ordinantur. ibi num. 14.
 Plura venialia committens, per se loquendo, venialiter solum peccat p. 309. n. 9.
 Pluralitas actuum internorum, nec à Confidentibus explicatur, nec à Confessariis inquiritur p. 337. num. 12.
 Plures actus inesse aces, cur vniuersitate non possint p. 338. n. 16.
 Pluralitas actuum internorum confitenda non est, quando non sequitur actus externus. p. 340. n. 19.
 Plures malitia, specie diuersae, eidem actu inesse possunt. p. 341. n. 2.
 Plures actus physicis, vnam numero malitiam continere possunt. p. 346. num. 23.

A a a 3 Plur.

I N D E X

- Plures Confessiones successuè audite videntur vnum actum mortaliter integrare. pag. 329. num. 4. Sunt plura peccata. p.330. num. 9. sunt plures actiones compleæ, & inter se non vni biles ibi n.10.
- Plures modica pecunia, quomodo vni riri possint. p.314. n.13.
- Plura Vota, eadem die, obligant, sicut plura præcepta. p.315. n.15.
- Plures promissiones de materia leui obligant grauiter. p.313. n.5.
- Plura præcepta leuiter violans, venialiter solùm peccat. 313. n.7.
- Plurium præceptorum materia in vnam coalescere non possunt. pag.314. num.8.
- Plurium Confessiones audire in statu peccati mortalis, videtur vnum numero peccatum p.329. n.3.
- Pluries eodem iejunij die comedens, tandem mortaliter peccat. p.310. n.17. & pluries eodem die festo laborans. ibi num. 13.
- Pluribus modicu panis distribuens die iejunij, non peccat. pag. 311. num. 19.
- Pluribus diebus Salutationem Angelicam, Deo promissam, omittens, an mortaliter peccet. p.311. n.20.
- Plura præcepta leuiter violans, an peccet mortaliter. p.313. n.2.
- Pœnitentia in materia graui obligare non potest solùm sub veniali. pag.280. n.10.
- Possessio antiquior præualet recentiori, si simul concurrant. p.108. num.13.
- Possessio non stat pro obligatione, quando eius incepit est incerta, p.63. n.17.
- Possessio pro qua parte sit; quomodo possit cognosci. p.81. n.6.
- Possessionis titulus, an fit ratio sufficiens datum deponendi. pag.66. num.2.
- Possessio generat presumptionem dominij, p.67. n.8.
- Possessio legitima, est sufficiens titulus conscientiam dubiam deponendi. pag.69. num.11.
- Possidentis conditio in dubijs, quare praerenda. p.69. n.12.
- Possessio in dubio sufficit ad formandum iudicium certum de licito rei usu. p.69. num.13.
- Possessor, cur preferendus Domino rei dubio. pag.69. n.14.
- Possessio inchoata cum dubio impedit bonam fidem. p.69. n.15.
- Possessionis, bona fide, inchoata continuatio non evadit malæ fidei per dubium superueniens. p.69. n.16.
- Possessor, rem in dubio retinendo, nullse periculo exponit. pag.70. num.17.
- Possessio, ritramlibet partem reddit omnino tutam. p.70. n.18. & 19.
- Possessor, debitam diligentiam omittens, ad dubium vincendum, tenetur ad restitutio nem. pag.71. n.21. ante adhibitam diligentiam, re possessa, vti non potest. ibi n.22. post illam, vti potest; si tamen vendat, Emptorem monere tenetur. ibi n.23.
- Possessionem inchoanti cum dubio, non faciet possessio. p.71. n.24.
- Possidentis conditio melior est in quacumque materia. p.75. n.10.
- Possessor in omni materia, præter ius dubium, habet certam possessionem. pag.76. num.15.
- Possessionis titulus, omnibus virtutibus est communis. p.76. n.16.

Potestus

R E R V M.

- Potestas irritandi , se extendit etiam ad tempus antecedens. pag. 110. n.20.
- Potestas Superioris , extendit se solum ad materiam certò licitam. p 101. n.16. Subditus ad eam solum obligare se voluit. ibi n.18.
- Potestas Superioris non se extendit ad dubia. p.101. n.17.
- Precepta Decalogi scire tenemur ex duplice precepto credendi, & servandi. pag.123. n.22.
- Præcepta diuersarationis, nihil habent commune, in quo continuari possint. pag.315. n.14.
- que Præcepta naturalia obligent cum eodem periculo p.226 n.18.
- Preceptorum Decalogi , & Articulorum Fidei ignorantia, in quo differant. p.128. n.13.
- Præceptum constituit rem præceptam in materia alicuius virtutis. pag. 280. n.5.
- Præceptum humatum, quas actiones prohibet. p 214.n.11. Ecclesiasticum, non obligat cum graui incommodo. pag.215. n.19.
- Præceptum obligans ad sui observantiam, obligat etiam ad sui cognitionem. p.120. n.11.
- Præceptum quodlibet , proprium respicit finem p.314.n.9.
- Præceptum septimum , & decimum Decalogi, quomodo differant. p. 326. n. 14.
- Preceptorum multiplicitas , quomodo arguat multiplicitatem peccatorum p.326. n.15.
- Præceptum Superioris regulariter obligat ad conscientiam erroneam, deponendam. p 24.n.11.
- Præceptum Superioris non potest reddere licitam rem , alioqui illicitam p.100. n.4. Præceptum Diuinum præualet. p.101. n.15.
- Præceptum de Confessionis integritate, an obliget cum quocumque periculo. p 223. n.4. obligare videtur, sicut lex naturalis. ibi n.5. & sicut sigillum Confessionis. ibi n.6. verè tamen non obligat. pag. 224. num.7.
- Præceptum Diuinum de re non intrinsecè mala, regulariter non obligat cum graui incommodo p.224 n.8. nec aliquo præcepta naturalia. ibi n.10. posituum, obligat sicut humanum pag.225.n.13 de Confessionis integritate obligat sicut præceptum de restitutione. p.226.n.14. Præceptum sigilli, ordinatur ad bonum Sacramenti. ibi n.15.
- Præceptum in dubio non obligat. pag. 87. n.16.
- Præceptum in dubio obligat , cum pro ipso sit posse. p.78.n.20. De præcepto dubitans post debitam diligentiam non obligatur. ibi 24.
- Præceptum in dubio sat non est in possessione obligandi. p.63. n.13.
- Præceptum in dubio obligationis, non obligat. p 63. n.14.
- Præceptum Superioris non semper presumitur iustum. p.102. n.21. Presumitur quando oritur ex potestate legislativa ibi n.22. Nullum hinc sequitur inconveniens; ibi n.23.
- Precibus importunis exorta , retineri non possunt p.259.n.5.
- Præces importunæ, equiparantur coactioni. p.259.

I N D E X

- p. 259 n. 6. Et in iure etiam metri. ibi
n. 7. Nec plenam libertatem relinquent.
ibi n. 8. Qui propter illas aliquid facit,
cum repugnantia facit. ibi n. 9.
- Preces per quid siant importune. pag. 259.
n. 10.
- Preces Pauperum, cur non dicantur impor-
tune. p. 260. n. 11.
- Precibus importunis legatum impediens te-
netur ad restitutionem. p. 260. n. 14. Et
licentia à Superioribus sic extorta, non te-
net. ibi num. 15.
- Pralati potestas, in dubio, an sit legitima, ob-
ligat subditum ad obedendum. pag. 97.
n. 24.
- Presbyteratus ordinem suscipere non licet
ante annum 24. completum. pag. 87.
n. 17. Neque in dubio an compleuerit.
ibid.
- Præsumptio est quædam verisimilitudo, ac
probabilis coniectura. p. 81. n. 6.
- Præsumptio, semper est pro ea parte,
cui non incumbit onus probandi. pag. 81.
n. 6.
- Præsumptio facti, quod de iure faciendum
erat, semper stat pro ipso facto. pag. 88.
n. 22.
- Præsumptio in redubia, facit unam partem
haberi pro certa, donec pars opposita ali-
unde probetur. p. 81. n. 6.
- ad Præsumptionem requiritur notitia tam
iuris, quam facti. pag. 15. n. 26. Re-
quiritur etiam directa, ac for-
malis voluntas transgrediendi. ibi
dem.
- Premium pertinet ad substantiam vendi-
tionis, non quantitas pretij. pag. 186.
num. 11. Idem valet in donatione. ibi
num. 12. Id quod in illis fuit inno-
- luntarium, est restituendum pag. 190.
n. 13.
- Primus actus incompossibilis, cum audi-
tione Sacri, integrè illam impedit. p. 318.
n. 15.
- Principium universalissimum pro dubio cir-
cumstantia facti. pag. 89. n. 4.
- Principium quoddam universalissimum pro
dubio facti. pag. 84. n. 7. idem princi-
pium magis probatur. p. 85. n. 8.
- Priuilegium Regularium absoluendi à re-
seruatis per Decretum Clem. VIII, neque
extra Italiam suffragatur quoad casus,
quos Episcopi sibi reseruant. pag. 17.
n. 33.
- Priuilegiati Romæ, & extra Italiam pos-
sunt absoluere à Casibus reseruatis per
Decretum Clem. VIII. pag. 16. num. 32.
- Possunt etiam ubique à Casibus Episco-
po reseruatis à iure, & à Papalibus
occultis. ibid. A Casibus, quos sibi Epis-
copi reseruant, nullibi possunt, si sint
Regulares. p. 17. n. 33. Si ex errore ab-
soluant etiam in Italia, non incurront
pœnas, & censuras in eo Decreto con-
tentas. p. 16. n. 31.
- Probabile, quid sit, & quid ad hoc requiri-
tur. p. 30. n. 15.
- Probabilitas non idem significat, cum dici-
tur de opinione, ac de alijs rebus. p. 42.
n. 56.
- Probabilis opinio potest euadere improbabili-
lis, & è contra. p. 47. n. 72.
- Probabilitas logica, quid sit, quid probabi-
litas moralis. p. 48. n. 73.
- Professio ex errore circa causam finalem,
videtur invalidari. pag. 174. n. 2. Ta-
lis enim error, videtur esse circa sub-
stantialia Professionis, ibi n. 3. Sicut
si esset

R E R V M.

si esset circa materiam Professionis. p. 175.
n. 5. & sicut est in Voto simplici. ibi n. 6.
Verè tamen non invalidatur talis professio
ibi n. 7.

Professio est contractus onerosus. p. 175. n. 9.

Sicut est Matrimonium. ibi n. 10. In con-
tractibus onerosis, error circa causam
motivam non tollit eorum voluntatem. ibi
n. 11. Hec voluntas datur in Professione,
sicut in matrimonio. ibi n. 12.

Professio debet esse libera, sicut etiam Votum
simplex. p. 176 n. 14. Error circa causam
motivam Professionis, non est circa sub-
stantialia. p. 177. n. 15.

Professionis emissio est absoluta. pag. 177.
n. 17.

Professio in dubio atatis non valet. pag. 88.
n. 21.

Professio Religiosa dolo non irritatur. p. 199.
n. 22.

Professio Religiosa, quam libertatem requi-
rat. p. 250. n. 11. metu iniusto extorta
est irrita. p. 246. n. 6. sicut professio re-
rum Ecclesie. n. 6.

Projectio Breuiarij, est virtualis omissionis Offi-
cij. p. 269. n. 12.

Projectio Breuiarij, est causa omissionis
Officij. p. 318. n. 16.

Propositiū ex errore circa motuum promit-
tendi, non obligat. p. 152. n. 1.

Propositiū obligat, cum includit animum se
obligandi. n. 154. n. 18.

Propositiū conditionata hunc animum non
includit. ibi n. 19.

Propositiū, ex quocumque fine facta, semper
obligat. p. 213. n. 6.

Propositiū facta in ebrietate aliquando ob-
ligat. p. 142. n. 10.

R.P. Beati Lib. I.

Promissio conditionalis, posita conditione
obligat. p. 142. n. 11. Quid sufficiat ad hoc,
ut promissio sit valida. p. 144. n. 18.

Promissionis conditionata obligatio incipit,
cum ponitur conditio p. 144. n. 19.

Promissio conditionata in quo adequate con-
sistat. p. 144. n. 20. Quid requiratur, ve
obliget. ibi n. 21.

Promissio, per positionem conditionis
ex conditionalis sit absoluta. pag. 142.
num. 13.

Promissio includens conditionem in ebrie-
tate ponendam, valida est. pag. 143.
n. 15.

Promissio, an obliget mutatis circumstantijs.
p. 169. n. 3. Ex se nullum habet finem
intrinsecum, quem respiciat. ibi num. 6.
fuxta varios promittendi modos obligat.
vel non obligat. ibi n. 7. & deinceps.

Promissio in gratiam illius, qui aliquem in
carcerem coniecit, vel in eo detinet, est ir-
rita. p. 246. n. 6.

Promissio, metu reverentiali facta, non obli-
gat. p. 257. n. 17.

Propositum committendi omnia venialia, non
est occasio proxima peccati mortalis. p.
320 n. 8. neque est virtualiter propositum
periculi proximi. p. 321. n. 9.

Propositum committendi omnia venialia, vi-
detur esse occasio proxima mortalis. p. 320
n. 3.

Propositum committendi plura venialia,
quando sit mortale. p. 308. num. 7.

Propositum censetur moraliter persevera-
re, quandiu non retractatur. pag. 337.
num. 11.

Propositum venialia non vitandissimare potest
cum proposito vitandi mortalia. p. 321.
n. 14.

B b b

Pro-

IMNDIE XI

Propositum committendi venialia, potest esse aliquando mortale, pag. 322. n. 16.

Prouisio beneficij, ad quem in dubio pertinet, p. 81. n. 7. *Possessio stat pro reservatione Pontificis*, ibi n. 8. *Non pro Episcopi iurisdictione*, p. 82. n. 9. *Dubium est de eius inceptione*, ibi n. 10. *Præsumptio iuris est pro reservatione*, ibi n. 11. *Constat de reservatione, non de eius cessatione*, ibi n. 12. *Inceptionis iurisdictionis Episcopi, cum sit quid facti, non præsumitur*, ibi num. 14.

Proximi malo cooperari, quot modis possit, p. 230. n. 10.

Prudentia, quo utatur principio ad operationes voluntatis regulandas, pag. 5. n. 13.

Prudentia dictamen, quo syllogismo concludatur, p. 49. n. 77.

Putans aliquid esse peccatum in genere peccat contra praeceptum dictans bonum esse sequendum, p. 20. n. 12.

Putans aliquid esse virtuosum, facit actum illius virtutis, quam putat, p. 20. n. 13.

Q *Qualitas personæ cum quæ contrahitur, est circumstantia accidentalis matrimonio*, p. 148. n. 11.

Qualitas rei vendende constituit valorem, qui est venditionis materia, p. 182. n. 13.

Quæ qualitas rei valorem, ac venditionis materiam constitutat, p. 183. n. 14.

Qualitas personæ regulariter non constituit materiam matrimonij, p. 183. n. 15. *Non omnes rei qualitates pertinent ad venditionis materiam*, ibi n. 16.

Quantitas notabilis in furto, quæ p. 284. n. 4

Quinque modi tritici, an sunt quantitas notabilis, p. 284. n. 2.

Quinque tritici modios è Regno extrahere, non est mortale, p. 285. num. 9. *reputantur materia leuis*, p. 286. n. 12. *Nec Rei publicæ infert damnum graue*, ibi. n. 14.

Quomodo cognosci possit, pro quæ parte sit possessio, p. 81. n. 6.

R *Egula, ac Votio obligatio, non est duplex, sed unap. 323. n. 4. verè tamen est duplex*, p. 325. n. 9.

Regula, ac Votum, quas obligationes inducant, p. 325. n. 13.

Regula ad specificam peccatorum diuersitatem cognoscendam, p. 327. n. 24.

Rei alienæ usus, est peccatum diuersum ab eius acceptione, p. 332. n. 19.

Religiosus minima usurpans, quando mortali pecet, p. 311. n. 21.

Remissio debiti, ex desperatione illud recuperandi, facta, non tenet, pag. 257. n. 18.

Renunciatio hereditatis, metu reverentiali facta, est rescindenda, p. 256. n. 16.

Rescissio renunciationis, est tacita benefic collatio, p. 247. n. 12.

Rescissio contractus est favor etatis, p. 107. n. 6.

Rescindi potest à Patre contractus filii in dubio pubertatis, pag. 108. n. 9. *in eo dubio possidet in Patre potestas irritandi*, ibi n. 10.

Reservatio non incurritur ab eo, qui innocibiliter ignorat talem reservationem decretam tali culpa, p. 116. n. 25.

Reservationis beneficiorum tempus durat, donec constet de eius cessatione, pag. 81. n. 8.

Refer-

R E E R C V M I

Reservatio in dubio non incurritur. pag. 87.
n. 15.

Res illicita, non redditur licita, per preceptum Superioris. pag. 100. num. 13.

Resignans beneficium ex metu, ante rescissionem resignationis fructus percipere non potest p. 248. n. 14. *Officium recitare non tenetur.* ibi num. 15.

Resignatio beneficij metu extorta, an sit valida. p. 246. n. 3.

Res publica, quam potestatem habeat in ordine ad contractus. pag. 205. num. 4.

Res publica supplerere potest defectum consensus ad valorem requisiti. p. 206. n. 9. *Irritare potest contractus iure naturae validos.* pag. 207. n. 10. *Cum supplet defectum consensus, reddit contractum etiam iure naturae validum.* ibi num. 11. *Supplet hunc defectum solum, quando error est prudens* ibi n. 12. *Conualidat contractum saltem quoad effectus.* ibi n. 13. *Conualidare solum potest inualidum ex defectu consensus.* p. 208. n. 14. *Conualidat etiam, quando error est solum concomitans,* ibi n. 15. *Hinc efficaciter probatur conualidare etiam gesta, quando datur error communis.* ibi n. 16.

Restituere tenetur possessor omittens debitam diligentiam ad vincendum dubium. p. 71. n. 21.

Reuocatio consilij, quando in foro externo censeatur sufficiens. pag. 94. n. 11. *Alioquin quando non presumitur sufficiens.* pag. 95. n. 15. & p. 96. n. 22.

Reuocatio mandati semper est sufficiens. p. 96. n. 22.

Reuocationis sufficientia probatur ex conjecturis in oppositum. pag. 96. num. 23.

S.

Sacerdos Beneficiarius, Officium omitens, quot peccata committat. p. 326. n. 16.

Sacerdotem occidens quot peccata committat. p. 236. n. 17.

Sacramentorum confessio in materia dubia, an vñquam liceat pag. 233. num. 24.

Sacramentorum formæ, materia parvitatem non admittunt. pag. 294. n. 23. *ad Sacra menta confienda, cur requiratur voluntas aliquo modo præsens* p. 145. n. 22.

ad Sacramenti valorem, cur requiratur intentio aliqua, tunc cum conficitur Sacramentum. p. 141. num. 9.

Sacrificium crastinum sufficienter applicatur per hodiernam, imo per prateritam applicationem. p. 142. num. 12.

Sacrista Officium vendens, peccat solum contra Religionem. p. 293. n. 18.

Scandalum, cur sit peccatum. p. 302. n. 2.

Scandalum, an sit, pecuniam apud Vjurarium deponere. pag. 302. num. 2. aut *Meretrici domum locare.* pag. 306. n. 21. *quæ præstare posuit Famulus sine scandalo* pag. 305. n. 17. *quæ Caupo.* p. 306. n. 22.

Scientia eorum, quæ ad proprium munus spectant, est debita solum propter opus. p. 123. n. 21.

Secreti reuelatio, an vñquam excusat peccato. p. 233. n. 23.

Semiplena aduententia in quo consistat. pag. 275. n. 7. & p. 277. n. 18. *reddit peccatum veniale* pag. 276. n. 10. & pag. 277. n. 17.

Semiplena aduententia indicia. p. 278. n. 21.

B b b 2 Sepul-

INDEX

- Sepultura tradens hereticum, vel eius recep-
ptatorem, aut fautorem non incurrit
excommunicationem, nisi illi per publicam
sententiam damnati sint, ut tales, vel si
per errorem non putauit esse tales.* p. 15.
 num. 28.
- Sigillum Confessionis materia leuitatem non
admittit.* p. 294. n. 22.
- Simonia non admittit materie paruitatem*
 pag. 290. num. 4.
- Simonia, alia iuris Diuini, alia Ecclesiastici.* pag. 291. n. 9.
- Simonia iuris Ecclesiastici, materia parui-
tatem admittit.* pag. 292. n. 11. *Est mala,*
 quia prohibita. ibi n. 14, que quantitas
 sit gratis. p. 293. n. 17.
- Simonia iuris Diuini, cur materia
paruitatem non admittat.* pag. 293.
 num. 15.
- Singula obiecta propriam deformitatem*
 refundunt in actum voluntatis internum.
 p. 345. n. 12.
- Singula deformitates, in confessione, sunt*
 explicande. pag. 344. num. 13. *Sunt*
 plura numero peccata. ibi num. 16.
- Sortilegium, materia paruitatem non ad-
mittit.* p. 294. n. 21.
- Sponsalia, metu iniusto extorta, sure*
 positivo sunt irrita. pag. 246. num. 6.
- Studiostratis virtus, non semper specialiter*
 obligat. p. 123. n. 23.
- Subditus in dubio, an Pratiti potestas sit*
 legitima, tenetur obedire. pag. 97.
 num. 24.
- Subditus, solum ratione Votum tenetur ad obe-
dientiam.* p. 100. n. 22.
- Subditus dubitans de materia honestate*
 non tenetur obedire. pag. 100. n. 12,
 quomodocumque dubiter. ibi n. 13.
- Subditus sequi potest opinionem probabilem*
 sui Superioris. p. 46. n. 66.
- Suburbia Roma veniunt nomine Rome.* pag.
 17. n. 34.
- Superioris preceptum non potest reddere*
 licitam rem, altoqui illicitam. pag. 100.
 n. 13.
- Superioris potestas ad materiam solum cer-
to licitam se extendit.* pag. 101. n. 16.
- Subditus ad eam solum obligare se vo-
luit.* ibi n. 17.
- Superioris potestas, non se extendit ad*
 dubia. 101. n. 18.
- Superior illud solum ius habet, quod subdi-
ti per Votum contulerunt.* ibi n. 18.
- Superioris preceptum non semper presumitur*
 iustum. p. 102. n. 21. *presumitur, quando*
 oritur ex potestate legislativa. ibi n. 22.
- Nullum hinc sequitur inconveniens.* ibi
 n. 23.
- Superior in dubio obligare non potest ad se-
creti revelationem.* pag. 102. n. 23.
 nes-
*tempore Quadragesima ad carnes come-
dendas.* ibi num. 24. *Possesso stat pro*
 precepto leiunij. p. 102. n. 25. *Nec*
 in dubio de belli iustitia, ad militan-
 dum. pag. 103. num. 26. *Multo mi-
nus si subditus de belli iniustitia*
 habeat iudicium probabile. ibi num.
 27.
- Suspensio non incurrit ab invincibiliter*
 ignorante eam pro tali culpa impositam.
 pag. 115. n. 23.
- Syllogismus, cuius conclusio est dictamen*
 prudentia. pag. 49. n. 77.
- Synderesis quid, & quomodo ex illa ori-
tur conscientia.* pag. 4. n. 11.
- T. TEstes.

R E R V M.

T

Testes coacti, in testamento adhibiti, non valent. p. 246. n. 6.

Thesaurus absconditus non pertinet ad materiam venditionis agri, p. 184. n. 17.

Timor, v. Metus.

Titulus possessionis, omnibus virtutibus est communis. p. 76. n. 16.

alii Tituli præter possessionem, sufficientes ad dubium deponendum. p. 79. n. 29.

Titulus possessionis, an sit ratio sufficiens dubium deponendi. p. 66. n. 2.

Traditio rerum Ecclesiæ, metu facta, est irrita. p. 246. n. 6.

Tutior pars, an, & quando in dubiis eligenda sit. p. 65. n. 25.

Tutior via, quando eligenda sit in du-
bio. p. 75. n. 12.

V

VAlidare, seu conualidare contractus.
vide Respublica.

Ad valorem actus, quenam voluntas ac li-
bertas requiratur. p. 131. n. 2.

Valor irritationis, in potestate Patris fun-
datur. p. 109. n. 15. Hac vtpotè an-
tiquior præualeat Voto. ibi n. 16.

Valor rei defumitur ex eius utilitate in or-
dine ad usum, ad quem vendi solet. p.
181. num. 7. & ex communi estimati-
one, quam res habet in illo loco, ibi n. 8.

Valor, qui est venditionis materia, consti-
tuitur per rei vendenda qualitatem. p.
182. num. 13. Quenam qualitas rei
valorem, ac venditionis materiam consti-
tuat. p. 183. n. 14. Non omnes rei qua-
litates pertinent ad materiam Venditio-
nis. ibi n. 16.

Valor rei vendenda duplex; intrinsecus, &
extrinsecus. p. 185. n. 6. Error valoris,
quem res alicubi habet, non irritat con-
tractum. ibi n. 7. Est error circa valo-
rem extrinsecum. ibi n. 8. Vide error
valoris.

Valor rei extrinsecus, est venditioni acci-
dentalis. p. 185. n. 9. Error circa il-
lum reddit venditionem inuoluntariam,
solum secundum quid. p. 186. n. 10.
Pretii pertinet ad substantiam venditio-
nis, non quantitas pretij. ibi n. 11. Idem
valet in donatione. ibi n. 12. Id quod
in illis fuit inuoluntarium, est restituendu-
m. p. 187. n. 13.

Vendens Officium Sacrifice, vel Oeconomi
peccat solum contra Religionem. p. 293.
n. 18.

Venditio, ex metu facta, iure naturæ est
valida. p. 242. n. 7.

ad Venditionis substantiam non minus per-
tinet qualitas rei, quam res. p. 182.
num. 11. Nec minus, quam causa fi-
nalis. ibi n. 12.

in Venditione, & emptione, non solum res
vendenda, sed eius etiam qualitates per-
tinent ad materiam. p. 181. n. 6.

Venditio non invalidatur ex errore circa
personam ementis. p. 147. n. 9. Per-
sona emptoris est circumstantia acciden-
talis venditioni, sicut emptioni persona
venditoris. p. 148. n. 10. Et sicut qua-
litas persona, cum quæ contrahitur in
matrimonio. ibi n. 11.

Venditoris dolus emptionis valori non vide-
tur obstat, p. 195. num. 3. Iure ta-
men civili emptionem irritat. p. 197.
num. 11. Quenam iuria hoc decernant.
ibi. n. 12.

Bbb 3

Vendi-

INDEX RERVM.

obstat, quod ignorantia sit antecedens. p. 193. n. 12. Obligationem impediens, si illi superueniat, eam tollit. p. 194. num. 15.

Votum ex suppositione erronea factum non obligat. p. 167. n. 7. Non est absolutum, sed conditionatum. ibi n. 8. Cessante suppositione, cessat, sicut cessante causa finali. ibi n. 9. Et sicut cessante eadem causa, cessat lex. ibi n. 10. Causa, que respectu Voti simplicis, est finalis; respectu solemnis, est impulsiva. ibi n. 11. In Voto simplici, conditio est causa finalis. p. 168. n. 12.

Votum restituendi, si res antea non erat debita, non obligat. p. 168. n. 13. Causa in dubio presumitur impulsiva, ibi n. 14. *Votum non inualidatur ex aliquo errore circa causam finalem.* p. 172. n. 5. Satis est, si causa motiva subsistat tempore executionis. ibi n. 6. Sicut etiam in Voto facto ad filii sanitatem obtainendam. ibi n. 7.

Vouentis intentio est se obligare pro tempore executionis. p. 172. n. 9. Causa existere potest tempore executionis, licet non existat tempore emissionis Voti. ibi n. 10. Error circa causam pro tempore executionis reddit Votum inualidum. p. 173. n. 11. Per causam cessationem Votum non extinguitur, sed suspenditur. ibi n. 12.

Vsura, materie paruitatem admittit. p. 295. n. 26.

Vsuras non semper impedire tenemur. p. 305. n. 15.

Vsus rei alienae, est peccatum diuersum ab eius acceptione. p. 332. n. 19.

Vulnerum numerus, quibus altius occisus est, non est in Confessione explicandus. p. 337. n. 13.

Vxor cum dubio pratico debitum reddens, peccat mortaliter. p. §3. n. 9.

de Voto dubitans, post debitam diligentiam non obligatur. p. 79. n. 25.

